

LIEBLING

nr.1

LIBERAL UNGDOM • SEDAN 1911
NUMMER 1 VÅREN 2006

**TEMA:
UNGDOMAR
PÅ GLID**

Fem sidor om det
glömda Sverige
SIDORNA 7-11

○ FREDRIK STRAGE OM:

HÄRDROCK OCH POLITIK

POLITISKA SKANDALER • DÖDSBOKEN • I DÖRREN PÅ SPY BAR

Ung och hungrig

PÅ AARONS AGENDA
Våren står på glänt och jag börjar så sakteliga tina. Och då drar jag på turné till Norrland. Hoppas det blir norrsken eller nåt annat latjo.

Valfeber. Visst tycks det bli en spännande rysare ända in på målnöret. För en kampanjpundare som mig är 2006 mumma. Den här gången måste väljarna se att kejsar Persson är naken. I tio år har han satt sina klor i varenda vrå av svensk offentlighet. Enough is enough.

Russendisko är en bra bok och ett sanslöst grymt klubbprojekt initierat av Wladimir Kaminer i Berlin. Gogol Bordella ett väldigt bra band i samma tradition. I vår är det kosackdans och björnkrammar som gäller. Gavarit på ruski, tavarijt?

MIN GLÄMIGA BLICK scannar kylen, frysen och köks-skåpen. Den snuddar vid en rutten fiskgratäng, lyfter mot en ketchupflarra vars lock torkat igen. Magen kurrar. Vad skådar mitt norra öga? Ett stycke fralla. Med nudlar. I dag igen.

Jag är privilegierad. Medelklass med lägenhet i Stockholms innerstad, utbildning, bra CV. Jag har aldrig behövt, eller för den delen velat, lyfta bidrag (om man undantar CSN och barnbidraget). Men jag har under långa perioder inte kunnat få ett jobb.

Studietiden var inget paradis. Men med ett extrakneg och en osannolik talang för att agera levnadskonstnär föll mitt liv åtminstone inte helt samman. Och förr eller senare får jag nog ordning på karriären. Jag tycker alltså inte särskilt synd om mig själv, inte ens när magen kurrar. Min mage överröstas av dånet från de än mer hungriga.

70 000 UNGDOMAR LEVER i ett svart hål utan att vara registrerade som vare sig arbetslösa, sjuka eller studenter. Inte heller har de något jobb. 20 procent av våra unga stannar hemma en vanlig dag. De som söker hjälp hos soc eller arbetsförmedlingen möts allt som oftast av närmast ogenomtränglig byråkrati och oanständig förnedring.

Man blir utskriven ur a-kassan för tidigt, man får inte sitt bidrag när man behöver det, gör man minsta lilla miss får man inga pengar på ytterligare flera månader och något jobb lyckas arbetsmarknadsadeln aldrig förmedla. När sossarna och vänstern kritiserar borgarna för att man vill sänka ersättningsnivåerna i a-kassan tycks man helt förbise att dessa låga ersättningsnivåer är verklighet redan i dag för oss unga. Oss unga och hungriga.

Det politiska käbblet måste lyfta blicken från ersättningsnivåer och börja snacka jobb. Hur fixar vi fler? För även om också jag har en naturlig fallenhet för en tillvaro som slacker med OLW-påsen i ena handen och fjärren i den andra måste vi göra upp med bankomatsamhället. Vi kan inte räkna med att andra som jobbar och pröjsar skatt ska träna upp sparvar som flyger in i munnen på oss och mättar våra magar på någon annans bekostnad.

För tro mig, om alla desperata jobblösa kids i Sverige har magar som kurrar så är de unga indierna och kineserna vrål-hungriga. Det är inte mer än rätt att ambitiösa asiater, som gått hungriga bra länge, tar de jobb som blivit för dyra att behålla i Europa eller Nordamerika.

Så har det alltid funkat i öppna och framgångsrika ekonomier. Gamla jobb försvinner, men nya kommer också till. Och här snubblade vi in i pudelns kärna. I Sverige har vi hög tillväxt, men den kommer bara Göran Persson och fall-skärmsutrustade direktörer till del. Det skapas inga nya jobb.

POLITIKERNA KAN INTE mätta våra magar. De kan inte skapa nya jobb. Men de kan med hjälp av en kvalitetskola som inte slår ut stora delar av elevkullen skapa sjysta förutsättningar för en modern medborgare i en kunskapsekonomi.

De kan göra det lättare för kreativa människor med stora idéer att sätta spaden i jorden och starta företag. Och de kan göra det lättare för dessa företagare att våga anställa. De kan odla en bra miljö för forskning och kultur så att vi får en ekonomi som växer på nya plan. De kan dämpa skatter så att det bättre lönar sig att arbeta.

Och detta gör ingen i dag. Därför tröstar jag mig med en påse chips och lämnar nudlarna åt sitt öde. Sen sträcker jag mig, med mina slacker-fingrar, efter fjärrkontrollen. Och zappar bort Göran Persson.

I morgon ska jag söka jobb.

”
**MIN MAGE
ÖVERRÖSTAS
AV DÅNET
FRÅN DE
ÄN MER
HUNGRIGA**

ENKÄTEN

Vad brukar du göra när du har kort om pengar?

Lina Rydén Reynolds, 22 år, student:

– Jag brukar inte göra så mycket för jag har inte ju inte råd då. I går var jag i och för sig på en uppläsning på Elverket, det är gratis. Jag lyssnade på en Becket-monolog.

Fredico Ambrusini, 26 år, student:

– Jag har många generösa vänner.

Jonna Laurin, 28 år, jobbar mot mobbning på stiftelsen Friends:

– När jag är pank och det är dåligt väder är jag hemma med kompisar och spelar spel och så lagar vi pasta ihop och tittar på teve. Annars har jag testat nudlar med bearnaise en gång, det var... så där.

Anna Helin, 32 år, jobbar mot mobbning på stiftelsen Friends:

– Jag har typ aldrig pengar och då får man vara kreativ. Jag brukar göra soppa och gå på museum. Jag har massa vänner så ibland går jag till dem och äter eller lånar.

Lars Nilsson, 31 år, produktionsledare:

– Jag lever på mina kompisar. Eller tar ströjobb som servitör, det funkar alltid och så kan man leva på dricksen. Annars får man väl panta flaskor.

SLIEBLING PRESENTERAR: FRAMTIDSUTSIKTER AV KALLE JOHNSON

4. Sverigedemokraterna intar Skåne

Lieblings reporter Camilla Randehed har penetrerat den skånska myllans främlingsfientliga järnaxel. Sverigedemokraterna går mot ett osannolikt bra val i södra Sverige hösten 2006. Richard Slätt, chefredaktör på den antirasistiska tidningen Expo, varnar för att rasisterna kan använda framgången som murbräcka inför riksdagsvalet 2010. Vi tar också tempen på Jimmie Åkesson, ordförande för Sverigedemokraterna.

7-11. Tema: Det glömda Sverige – nudlarnas förlovade land

Liberala ungdomsförbundets vårkampanj handlar om utsatta ungdomar och fattiga studenter. Arbetslösheten bland unga svenskar är rekordstor samtidigt som Göran Persson skryter om att tillväxten är hög. Det går inte ihop. Det gör heller inte vardagsekonomin när man ska pröjsa hyra, räkningar, mat och nöjen. Samtidigt har många ungdomar svårt att hitta egen bostad när de ska flytta hemifrån och allt för många slås ut redan i skolan. Liebling djupdyker i det glömda Sverige och söker svar på hur den unga generationen ska klara att lyfta Sverige i en global kunskapsekonomi.

12-15. Profilen: Strage har många strängar på sin lyra

Fredrik Strage är Sveriges största musikjournalist. Musikjournalister brukar de bli som skulle vilja spela i band men inte kan. Dock har Fredrik Strage många strängar på sin lyra. Liebling har träffat den gamle synt-haren, indiepoporaklet och hiphopexperten för att snacka hårdrock, olja, muskler och arbetarklass.

16-17. Topp-tio-listan: Världens galnaste politiska skandaler

Vi fortsätter med vår bejublade kavalkad över politiskt dårskap med en tio-i-topp-lista med de galnaste skandalerna i maktens finrum. Allt från snattsminister Göran Perssons liköräggsnatteri och Bill Clintons cigarreskapader i Ovala rummet till Anna Sjödens dödskamp på Crazy Horse. Sällan har politik varit lika underhållande.

Kultur: Spyans nya ansikte – Starck vaktar kändisvärlden

På kultursidorna återfinns Lieblings huskrönikör Ola Svedin om Valborg och Lunda-traditioner, vi träffar hiphoparen, bloggaren och radioprofilen Navid Modiri samt Liselott Starck – pointern på nya Spy Bar, tjejen som bestämmer vem som är hipp och vem som är tönt i kändis-Stockholm.

LÄSARSTORM/ Varför intervjuar ni programledarna för ett kampsportsprogram?

Sanningen om Eritrea är inte vad ni säger. Eritrea är ett land som varit i krig länge med Etiopien. Politikerna gör vad de kan. De har också krigat länge för sitt land. Isaac Dawit är en spion och förrädare. Annars han hade inte suttit i fängelse. I Sverige alla är för

Etiopien och ingen bryr sig om Eritrea. Ni också. / Abraham från Asmara

I nummer 3/2005 intervjuade vi den eritreanske demokratiaktivisten Semere Kesete. Också han har länge kämpat för sitt land i befrielsekriget mot Etiopien. Hans bild av

den politiska ledningen är att den korruperats av såväl kriget som makten. I dag sitter hundratals politiska fångar bakom lås och bom, studentprotester och befolkningens missnöje slås brutalt ner. Det är förstås inte sant att vi inte bryr oss om Eritrea eller att vi skulle vara för Etiopien. Vi

är för att människor ska kunna leva sina liv i frihet alldeles oavsett var de bor. / Redaktionen

I nr 2/2005 körde ni en stort uppslagen intervju med programledarna för ett kampsportsprogram i ZTV. Tycker ni verkligen att det är de viktigaste

personerna att intervju i en tidning som ska handla om politik och liberalism? /Tobias Hillman

Musse och Andreas från Rallarsving intervjuade vi mest för att det är två sköna snubbar som gjort kampsporten folklig. Detta

mot bakgrund av att kampsporten alltid betraktats som ett hotfullt muller på Folkhemmets bakgator. Inte minst då ett gäng killar misshandlade en kock till döds på Kungsgatan i centrala Stockholm fick kamp-

Skriv en bra insändare till liebling@liberal.se så bjuder vi på en biocheck

sporten klä skott för ilskan mot gatuväldet. Musse och Andreas har visat att kampsport inte alls handlar om besinningslöst våld och det är i någon mening också politiskt. Dessutom brukar de tracka Bosse Ringholm och det tycker vi är kul.

Är Sverige-demokraterna rasistiska?

Sverige är ett mångkulturellt land med olika religioner och kulturer. Sverigedemokraterna är ett förhållandevis litet parti som har blivit allt mer populärt i framförallt Skåne. Det finns lika många åsikter som människor i Sverige och här ska du få reda på vad Sverigedemokraternas partiledare, chefredaktören på antirasistiska tidningen Expo och vanliga ungdomar tycker om rasism och Sverigedemokraternas politik.

Jimmie Åkesson är ordförande för invandringsfientliga partiet Sverigedemokraterna. Liebling har konfronterat honom.

När gick du med i Sverigedemokraterna?

– Det var på hösten 1994, vid omröstning om medlemskap till EU.

Varför blev det just SD?

– Det var en folkomröstning gällande EU och då kom jag fram till att jag var motståndare till EU. Jag har tidigare varit aktiv i MUF men kände att mina åsikter inte stämde överens med deras och dessutom hade SD samma syn som jag på invandring och då bestämde jag mig för att byta till SD.

Vad är era huvudåsikter?

– Nummer ett är trygghet. Annars är det invandrapolitik, skärpta regler gällande brott och tidigare kämpade vi starkt för att Sverige inte skulle gå med i EU.

Om ni kommer in i riksdagen, vilka partier kan ni tänka er att samarbeta med?

– Det är väldigt svårt att säga. Vi kan tänka oss att samarbeta med vilket parti som helst så länge de kommer att ge utrymme till våra åsikter. Vi har en ganska konservativ syn samtidigt har Sverigedemokraterna tidigare tagit åsikter från socialdemokratin och det gör det svårt för oss att placera oss i något block.

Tror du att ni kommer in i riksdagen?

– Vi har stora möjligheter att komma in, vi har mer pengar i dag än vad vi någonsin har haft och mer medlemmar också. Det beror på ekonomin och vi har även en bra invandrapolitik så det ser ljus ut.

Hur många är ni i SD?

– Vi har 2000 medlemmar i SD

och 500 medlemmar i ungdomsförbundet.

Tycker du att ni är ett rasistiskt parti?

– Nej. Rasister värderar raser det gör inte vi. Vi tar avstånd från rasism.

Varför tycker andra partier och personer att ni är det?

– Alla försöker att kritisera invandrapolitiken. Andra partier försöker skrämja iväg väljare från SD på ett effektivt sätt genom att kalla oss rasister och att vi bedriver rasism. Ingen vill kalla sig för rasist. Rasism är det mest mittbrukade ordet i Sverige.

Varför har ni lyckats så bra just i Skåne?

– Vi har arbetat på ett visst sätt i Skåne och närheten till Danmark gynnar oss. Vi har lyckats bra framförallt på grund av Sten Andersson från Malmö som satt i

riksdagen för moderaterna men bytte till SD. På väldigt många lokala ställen är folk missnöjda med den politik som bedrivs därför röstar de på oss.

Vilken invandrapolitik för ni?

– Sverige är ett unikt land när det gäller invandrapolitik. Vi har tagit emot enormt många invandare de senaste 25-30 åren. Detta har orsakat ekonomiska och sociala problem. Vi bör ha en mer restriktiv politik mot invandare. Många lever på socialbidrag och vi bör ställa mer krav på att de ska lära sig språket, skaffa jobb och anpassa sig till det svenska samhället. Oftast är det fiendegrupper som kommer till Sverige och då uppstår stora spänningar. Varje land har vissa värderingar och kommer det människor med andra värderingar och åsikter uppstår det kaos.

Richard Slätt, chefredaktör på den antirasistiska tidningen Expo:

Tidningen Expo har i snart elva år avslöjat och bekämpat främlingsfientliga

mörkerkrafter. Nu varnar chefredaktören Richard Slätt för att Sverigedemokraterna kan bli framgångsrika i Skåne.

Varför är rasism så stort i Sverige?

– Danmark har ett rasistiskt parti av betydelse, Dansk Folkeparti, men de etablerade har gått med på deras verklighetsbeskrivning istället för att ta strid

mot den. Det är avgörande för den politiska kartan i Danmark och den influerar Skåne till exempel. Dessutom finns det många missnöjespartier i Skåne och därför väljer folk att rösta på Sverigedemokraterna.

Varför har SD lyckats så bra, speciellt i Skåne?

– Som sagt så är Danmark en stor faktor i det här. Danska partierna driver inte det här själva utan får hjälp från andra länder. Tyskland har även influerat Skåne genom dess närhet.

Hur man man motarbeta SD?

– Partierna som finns i dag måste förstå att SD inte försvinner av sig själva. De måste våga ta en "fight" med Sverigedemokraterna istället för att blunda för problemet. Kampen mellan vänster- och högerblocken är så

Varför är så många ungdomar i ert ungdomsförbund kriminella?

– Jag har aldrig hört att ungdomarna har varit kriminella. Däremot har vi haft allvarliga problem med partimedlemmar men det var för 10 år sedan. De har vi städat ut. Dock får vi fortfarande stå till svars för dem i media.

Vilket block vinner i valet?

– Det socialistiska blocket vinner. Det brukar bli så i slutändan.

JIMMIE ÅKESSON

Ålder: 27.

Civilstatus:

Sambo.

Tidigare engagemang inom politik: MUF.

Vad tycker du?

Adam Salman, 23

Vad tycker du om SD?

– De har rätt tankar men jag tycker

att de utför det på fel sätt.

Varför är SD så stora i Skåne?

– Jag vet faktiskt inte, men kanske beror det på att det finns många invandrare här.

Är Skåne rasistiskt?

– Nej det tycker jag inte.

Är SD rasistiska?

– De är mer patriotiska än rasistiska.

Anton Ajetovic, 16

Vad tycker du om SD?

– Jag tycker att de är patriotiska.

Varför är SD

så stora i Skåne?

– Patriotismen är större här än på andra ställen i landet.

Är Skåne rasistiskt?

– Jag vet inte riktigt.

Är SD rasistiska?

– Lite men inte särskilt rasistiska.

Elin Torshed, snart 18

Vad tycker du om SD?

– Jag vet inte.

Vad tycker du,

är Skåne rasistiskt?

– Nja, rasism förekommer så det är väl ganska rasistiskt.

Är SD rasistiska?

– Ja det tycker jag.

Sandra Isgren, 18

Vad tycker du om SD?

– De är pinsamma som skyller ifrån sig.

Varför är SD så stora i Skåne?

– Skåne har en lång historia av rasism och nazism.

Är Skåne rasistiskt?

– Nej, det är för starkt att säga så.

Är SD rasistiska?

– Ja. De tycker inte att man ska ha ett mångkulturellt samhälle och de vill ha ett samhälle där vissa grupper av människor är värda mer än andra.

Alma Tabak, 17

Vad tycker du om SD?

– De är ett parti som inte vill utveckla sig

utan håller fast vid gamla åsikter.

Varför är SD så stora i Skåne?

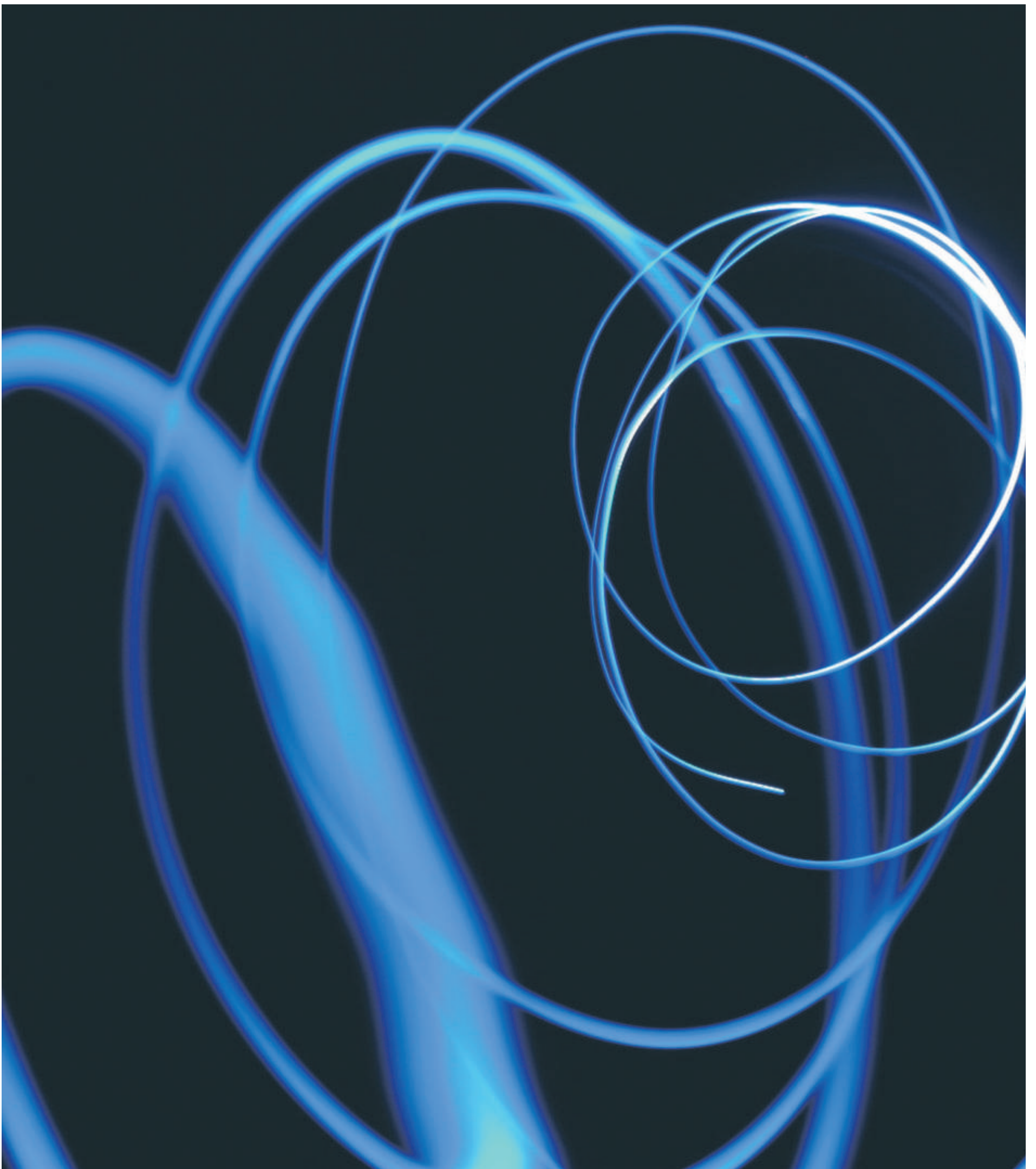
– Det finns mer invandrare här.

Är Skåne rasistiskt?

– Nej. Malmö är en stad där acceptansen är större för invandrare.

Är SD rasistiska?

– Ja det tycker jag.

Rädda Barsebäck!

Alla vetenskapliga undersökningar visar att kärnkraften är en av de bästa energikällorna för miljö och välfärd. En förkrossande majoritet (80%) av svenska folket vill behålla eller utveckla kärnkraften.

Regeringen har beslutat stänga Barsebäck 2 under 2005. Detta kommer oundvikligen leda till försämrad miljö, hota Sveriges konkurrenskraft och jobben i industrin.

Dags att protestera!

Miljövänner För Kärnkraft
www.mfk.nu - mfk@mfk.nu

DOM KALLAR OSS SOCIALFALL

Evin, Linus, Mohnia och Sara är de nya socialfallen. Ungdomar som hamnat på glid i livet. Ungdomar med taskiga förutsättningar att forma ett eget liv efter eget huvud. De är inte ensamma. En färsk rapport från Socialstyrelsen visar att var femte student är fattig. År 1991 levde sju procent av svenskarna i åldern 20-24 i fattigdom. Den senaste siffran från 2003 visar att drygt 14 procent av dessa unga är fattiga. Unga killar som växer upp i familjer som länge gått på socialbidrag löper mer än tjugo gånger högre risk att hamna i social dygnsvård. För tjejer i samma situation är risken att drabbas av våld fem gånger så hög som för snittet. Om unga människor som har det kärtv handlar dessa temasidor. Och om vad vi måste göra för att bryta utvecklingen mot ett nytt Fattig-Sverige.

Evin är 16 bast. Hon bor i Härnösand där hon pluggar på gymnasiet. Evins föräldrar är arbetslösa och till skillnad från den verklighet hennes klasskompisar lever i är veckopeng inte att tänka på. Hon har nästan aldrig råd med nya kläder. Än mindre musik, dator eller bio. Evins situation gör också att hon har svårt att hänga med i plugget.

Linus, 17, från Örebro, har en farsa som är missbrukare och en mamma som inte pallar att bryta upp ur ett ruttet förhållande. Linus har i flera år stulit grejer för att kunna finansiera sitt eget drogmissbruk och för att kunna unna sig lite fickpengar. Han har hoppat av plugget och ser ingen framtid alls ligga för sina fötter.

Mohnia är 22 år och pluggar till fastighetsekonom i Göteborg. Mohnia har ångest för att hon drar på sig stora skulder, men mest av allt får hon ågren över att pengarna aldrig räcker. När hyra, telefon, el och nudlar är betalda har hon 22 spänn kvar. Det värsta är att Mohnia inte ens vet om hon får jobb efter skolan.

Sara, 18, bor i Stockholm, men kommer från Jönköping. Hennes föräldrar slängde ut henne när hon kom ut som lesbisk och nu bor hon hos olika kompisar i huvudstaden. Ingen kan eller vill hjälpa henne på riktigt. Hemkommunen och Stockholms stad skyller på varandra. Sara får inget bidrag, ingen bostad och inget jobb.

Andrea Hedström har blivit blåst på 12 000 av en hyresvärd som var fejk. Hon bor i ett ständigt limbo.

Michaela Lundin tvingas bo på en kristen folkhögskola en timmes resväg från sitt gymnasium. Men hon trivs med att få spela sin musik.

KRIS I BOSTADSFRÅGAN

Dags att flytta hemifrån? Lycka till. I snart sagt alla städer är boendesituationen för ungdomar akut. I Stockholm är den som värst. Drygt 100 000 människor står i kö och varje år fördubblas nyanmälningarna till kön. Liebling har träffat tre unga människor som upplevt krisen i bostadsfrågan.

Michaela Lundin, 17, kommer från Partille och pluggar musik på ett gymnasium i Stockholm. När Liebling knackar på dörren till hennes enrummare i en studentlägenhet på kristna Betels folkhögskola i Bromma, en bra bit väster om Stockholms innerstad, ljuder en funkig låt genom rummet.

Michaela sitter vid sin keyboard och sjunger den egenkomponerade "The Core". Det svänger. Michaela är inte särskilt kristen och heller inte student vid Betels folkhögskola. Hon bor här, en timmes resväg från skolan, i brist på bättre alternativ.

– Om man inte har tur och råd så får man ingen lägenhet i stan. Jag betalar 2200 i månaden här ute och det är ingenting när man vet vad man har att spela med, säger Michaela Lundin.

Michaela tycker att bostadspolitiken i händerna på Stockholms socialdemokratiska finansborgarråd Annika Billström lämnar en del övrigt att önska.

– Skatteskrapan på Söder som de gör om till studentbostäder hjälper ju ingent-

ing. Det är bara jätterika studenter som har råd att bo där. Eller studenter med jätterika föräldrar.

Att bo på Betels folkhögskola i Bromma var inte helt lätt till en början.

– Jag trodde aldrig att jag skulle palla. Det är jobbigt att vi inte har några telefonjack på rummet, jag är verkligen en redig telefonmänniska och vill ju kunna tjöta med mina kompisar i Göteborg. Vi delar alla på en teve dessutom. Men man vänger sig vid livsstilen och inser att man inte behöver kolla på Top Model varje dag klockan åtta. Man får inte tapetsera om heller och det suger.

Folkhögskolans kristna profil stör dock inte Michaela.

– De har mycket musik och dans och det passar ju mig. Det finns ett drogförbud, men det är bara bra. Jag fester ju med mina kompisar inne i stan och då är det skönt att kunna komma hem hit till lugnet.

VI STIGER IN I EN lägenhet på Södermalm i Stockholm där sex unga tjejer förvirrat

ser på oss och sedan på varandra för att strax brista ut i ett gapflabb.

Snart nog är vi bortglömda och flickorna återgår till livliga samtal och skönhetsvård vid foten av ett flyttkartongernas Kebnekaise. Andrea Hedström är 18 år gammal och inflyttad till Stockholm från Härnösand. Hon har bott i huvudstaden i ett och ett halvt år för att läsa musik och bli artist. Tillsammans med sina kompisar har hon ett band som heter Tigon. De lirar R'n'B och hiphop.

När Andrea flyttat till Stockholm bodde hon först hos olika kompisar och flyttade runt ett oräkneligt antal gånger. Under några månader drog hon iväg till Vietnam för att hon inte hittade något boende i Stockholm. Sen fick hon låna 12 000 spänn av sin pappa för att köpa ett andrahandskontrakt på en lägenhet vid Skanstull. Ska man bo i innerstaden måste man vara beredd att lägga upp svarta pengar. Men Andrea hade inte räknat med att bli blåst.

– Personen utgav sig för att vara någon han inte var och när vi skulle flytta in

knackade vi på dörren och trodde att vi kommit fel när en tjej öppnade. Men hon berättade att flera stycken redan varit där och trott sig kunna flytta in. Han har alltså blåst flera stycken. Polisen gör ingenting, de sa att vi absolut inte kommer få pengarna tillbaka.

Nu bor Andrea tillsammans med sin kompis Pauline och ytterligare några tjejer. Pauline blev utslängd av sin mamma och sedan dess håller tjejerna ihop på bostadsmarknaden.

När de bodde hos en bekant till Andrea som inte gillade Pauline flyttade båda ut. Till slut vann de på lyckohjulet när de fick ett andrahandskontrakt mitt på Söder som gäller tills vidare.

– Först nu har jag alla saker på ett och samma ställe, säger Andrea och pustar ut.

Hon är resignerad. Är inte längre orolig för att bli utslängd på gatan igen. Vi får inte skriva i tidningen vilken adress tjejerna bor på, men Andrea orkar inte bry sig om att tänka på att grannarna kan skvallra och få dem vräkt.

– Jag har gått igenom så mycket så jag är inte rädd längre. På Mariatorget fick vi smyga in sent på natten och smyga ut tidigt på morgonen för att inte störa. Känns skönt att ha något mer eget nu.

ANDREA TYCKER INTE ATT DET offentliga gör tillräckligt mycket för att hjälpa henne. I och med att hon inte är skriven

Tobias Schiemann
pendlar mellan morsan
och flickvännen i jakt
på ett jobb, enlya och
ett liv.

i Stockholm gör inte kommunen någonting för att hjälpa henne trots att hon de facto bor där.

– Hade inte mina föräldrar betalat för mig hade jag inte kunnat bo här och göra det jag vill göra med mitt liv. Så jag är väldigt tacksam.

Innan vi går vill Andrea Hedström att vi tar med oss en varning till våra läsare.

– Man ska vara väldigt försiktig med att lämna ifrån sig pengar till någon som lovar en lägenhet.

HOS TOBIAS SCHIEMANN, ELLER rättare sagt hos hans flickvän, vibrerar Lustans Lakejer ur högtalarna med Raffel i Rangoon. Tobias bor ända sen han återvände från en utlandsvistelse växelvis hos sin morsa och sin flickvän.

– Jag flyttar mellan. Jag är skriven hos morsan, men bor för det mesta här. Om jag skulle bo här permanent skulle min flickväns bostadsbidrag äventyras.

Tobias är 26 år gammal och har haft egen lägenhet. Men då bodde han på ett så kallat bostadshotell i ett rum med kokvrå och blev på grund av hotellets regler tvungen att säga upp bostaden när han drog iväg till Berlin för att plugga tyska. Tobbe har varit utomlands förut och även då blev han när han kom hem bostadslös.

– När jag var yngre och kom hem

från Indien planerade jag att vara hemlös och bo utomhus en sommar. Det var för äventyrets skull och för att fördjupa min empati och relation till alla uteliggare. Men jag var i slutändan rädd för vad folk skulle tycka. Jag ville ju vara medelklass som var uteliggare med flit.

Flickvännen är inte alltid lika road av att ha en pojkvän hemma som mest går och dräller.

– Min flickvän tycker att det är jobbigt. Ibland. Båda kräver mycket space för att vi är väldigt spacade. Det går relativt bra, men det är mer en relationsfråga än att det är för få kvadrat.

Vi undrar om han vill flytta till något eget.

– Eftersom jag är ambivalensens mästare dröjer det ett tag innan jag kan fatta beslut över huvud taget. Men visst skulle jag gärna ha en egen etta på Söder. Nu tjänar jag inga pengar. Att söka jobb och soc går på halvfart. Jag skickar ett papper om dagen. Men snart är det dags att betala hyra.

Tobias menar att boendemarknaden är för styltig och reglerad.

– Man behöver inte ha så höga krav på vad en bostad är. Det borde finnas mer kollektiv och mer anarkism, mer ockupation, mer tålmod. Folk får hitta lösningar själva.

**TEXT: AARON ISRAELSON
BILD: DANIELA AUERBACH**

”70 000 UNGA GÖMS I ETT SVART HÅL”

Folkpartisten **Axel Darvik** är riksdagens näst yngsta ledamot. I fyra år har han ensam representerat oss ungdomar i maktens högborg.

Men nu är det slut, efter höstens val lämnar Axel Darvik sitt uppdrag för att slutföra sina studier. Liebling har träffat honom för att prata om ungdomars framtid.

Hur gjorde du för att komma in riksdagen som 20-åring?

– Mitt engagemang började när jag var sexton år, säger Axel Darvik. Då hade jag bara hunnit gå några månader på gymnasiets naturprogram. Plötsligt insåg jag att flera av mina klasskamrater redan hade hoppat av sina studier. Det gjorde mig bekymrad. Jag började också känna att vissa lärare som hade gått den nya lärarlinjen inte var tillräckligt kompetenta i sina ämnen.

Så istället för att klaga hos rektorn valde du att kandidera till riksdagen?

– Kanske inte riktigt så, ler Axel Darvik. Men om vi tar min klass igen, vi var 30 när vi började, men det var bara 20 som avslutade sina studier. Många av dem som hoppade av var dåligt förberedda för gymnasiala studier. Då kan man inte bara skylla på vissa lärare eller säga att eleverna inte klarar målet. När en tredjedel hoppar av, då är problemet strukturellt och strukturella problem har mer komplexa lösningar än de åtgärder som en rektor kan sätta in.

Axel Darviks funderingar kring skolproblematiken gjorde att han sökte sig till Liberala ungdomsförbundet och hamnade på folkpartiets riksdagslista inför valet 2002.

– Det var många faktorer som spelade in, säger han. Folkpartiet växte mycket inför förra valet och Göteborgsdistriktet var ett av dem som växte mest. Det var många ungdomar och studenter som röstade på oss.

Axel Darvik skruvar lite besvärat på sig och fortsätter...

– Många politiker talar om ”ungdomsdemokrati och inflyttande, ungdomsfullmäktige”. Det som verkligen är viktigt är att ha jobb, någonstans att bo och att kunna studera under bra villkor. Framförallt är det allvarligt att många ungdomar hamnar utanför samhället så tidigt som de gör i dag. Det finns 70 000 ungdomar som inte är registrerade någonstans. Varken som arbetande, arbetssökande, studerande eller bland de sjukskrivna. 30 000 av dessa lever permanent i detta tillstånd. Man kan fråga sig vad de gör, hur de lever och vem som försörjer dem? De som inte blir försörjda någonstans, hur överlever de?

Stora delar av folkpartiets ungdomspolitik har formats utifrån Axels arbete. Bland annat släppte partiet en ”ungdomsmotion” med syfte att göra det enklare för ungdomar att komma in i samhället.

Axel Darvik är Sveriges yngsta riksdagsledamot. Mycket av folkpartiets ungdomspolitik har formats utifrån hans arbete med ungdomar.

– Idag innehåller alla gymnasieprogram högskoleförberedande kurser, säger Axel Darvik. Folkpartiet vill ha fler lärlingsutbildningar och mera entreprenörskap i skolan. Vi vill att det ska vara mer praktik på de högre utbildningarna. Sedan vill vi ha karriärscentrum i anslutning till skolorna. Vi vill införa ”Starta-eget-kontor” där ungdomar kan få hjälp att starta företag. Slutligen vill vi avskaffa fribeloppsgränsen så att studenter kan uppmuntras till att söka sig till arbetsmarknaden tidigare än i dag.

Du nämnde praktik på högre utbildningar, men där finns redan examensarbetet. Vad är skillnaden?

– Skillnaden är stor. Examensarbetet är en del av utbildningen på så sätt att den inte är marknadsanpassad. Många som skriver ett examensarbete försöker exempelvis bevisa eller motbevisa en tes. Det är fortfarande de själva och skolorna som styr projektet och arbetet. Under en praktik bestäms arbetsuppgifterna av företagen. Genom exempelvis enkäter kan man sedan marknadsanpassa utbildningarna så att studenter lär sig göra sånt som företagen efterfrågar. Dessutom ger praktiken ytterligare kontakter mellan studenterna och deras blivande arbetsgivare.

**TEXT: SIAVOSH ZARRASVAND
BILD: JOHAN ÖRNEBLAD**

5 STEG TILL EGET FÖRETAG!

1 Kom på en affärsidé. Checka av den mot så många som möjligt, så att du inte startar ett företag som inte behövs. Samtidigt kan du försöka bilda ditt eget kontaktnät. När du väl har en så försök efterleva den så mycket som möjligt, då får företaget förhoppningsvis den image du var ute efter.

2 Kolla upp om du har råd att finansiera en sådan idé. Om startkapitalet är över 100 000 eller företaget är värt så mycket kan du göra företaget till Aktiebolag. Vilket gör att du inte måste punga ut massor av pengar om företaget går i botten. Har du enskild firma eller handelsbolag kan just den olyckan vara framme. Med lite tur är du berättigad att ansöka efter "starta eget bidrag", som är till för att hjälpa nya företag.

3 När du har fått finansieringen bör du komma på ett namn till företaget, om du inte redan kommit på ett, och registrera företaget hos bolagsverket. Tänk på att företagets namn är viktigt, speciellt om det är ett tjänsteföretag. Ska man sälja en produkt kan man klara sig med ett "dåligt" företagsnamn om man lyckas sätta produktens namn i fokus.

4 Bokföringen kan ställa till trubbel, så det är väldigt viktigt att man antingen kan bokföra eller har någon som gör det åt en. Annars kan stora problem uppstå om man blir granskad av myndigheterna.

5 Nu är du framme vid dina drömmars mål. Vid regnbågens slut möts du av tillfredsställelse för att du förverkligat dig själv och din idé. Och kanske också en skattkista.

TEXT: SAMUEL CRONA

SÅ SPAR DU PENGAR!

Sommaren närmar sig och plötsligt rycker det i en från alla håll. Ska man med till Roskilde, eller Hultsfred eller ska man dra en tågluff genom Östeuropa? Det finns så mycket man vill hinna med, men saldot på bankkontot tycker att årets semester bör spenderas i morbror Klas stuga i Myggträsk. Liebling har lösningen. Med våra smarta tips kan du spara pengar hela året och kanske lyckas fly kubbtturnering nummer femtioelva.

KLASSIKERNA

Vi börjar med de klassiska tipsen. Ett extrajobb under terminerna är så klart det allra bästa. Dra i alla kontakter du har, kanske morbror Klas känner någon som känner någon som har ett café i din stad. Fråga runt på dina stamställen om de kanske behöver hjälp.

Nästa klassiker är att söka stipendier. Det finns massor av stipendier, bara man söker lite. Det tar ett tag att skriva ansökningen, men efter det kan man copypasta tills man får napp. Stipendier brukar ju vara lite konstiga, så det underlättar om du är prästbarn, naturvetare eller från någon obskyr håla.

Ett annat grundläggande trick är att sälja sin använda kurslitteratur. Sätt upp lappar på anslagstavlor och tjäna ett par hundralappar på böcker du ändå aldrig kommer att vilja öppna igen.

Kolla in vilka ställen som har studentrabatter och gå dit. Åtminstone i studentstäder brukar frisörer och optiker ha rätt bra priser för den som anstränger ögonen med läroböcker och sliter håret över nästa tenta eller prov.

På tal om gratis finns rätt många sidor som alltgratis.com. Där kan man skicka efter diverse prylar. Och det är ju precis som man säger – gratis är väldigt gott.

Storhandla!!! Att shoppa mjölk på Seven Eleven eller kvartersbutiken kostar skjortan. Planera vad du ska äta och dra till en stormarknad. Du sparar hur mycket pengar som helst. Klipp ut kuponger och spana efter reor.

Något annat en hel del gör nu (eller tvin-

gas göra) är att bo kvar hemma. Det kan du läsa mer om i det här numret av Liebling. Om man bara bryr sig om att spara pengar är det helt klart en bra strategi.

MAT

Ett enkelt sätt att spara pengar på mat är att kaka mindre. Problemet är att man blir hungrig då, så den planen får nog strykas. Däremot finns det en massa sätt att äta billigare.

Bor man i studentkorridor finns en del tricks. I det gemensamma kylskåpet finns alltid smörpaket och ketchup. Hur mycket man "lånar" är upp till ens eget samvete. Se dock till att inte ta ur samma paket varje gång. Lite av varje märks mindre.

Även med mjölk, yoghurt, sylt och fil kan man göra som ovan. Se bara till så att ingen ser dig, fildelning är olagligt.

När du äter på McDonalds får du passa på att bunkra salt och peppar. Ta maten take-away och be om extra ketchup.

Kolla in annonserna i lokaltidningen eller studentblaskan. Många organisationer har dödstrista seminarier de vill ha folk till. Pallra dig dit och proppa i dig av gratisfikat. Kolla speciellt efter seminarier det står frukost eller lunch framför.

Bli kompis med folk som jobbar på ställen där det finns mat. Det blir alltid rester.

Potatis är klart underskattat som livsmedel. Det kostar nästan ingenting och man blir supermätt.

Och glöm inte det allra viktigaste – så

fort du blir bjuden på mat någonstans, ät så mycket att du står dig i flera dagar.

ÖVRIGT

Alla vill ha nya grejer, men det är en lyx man inte kan unna sig om man sparar. Håll koll på Blocket och eBay, kanske dyker det upp något du kan göra fynd på.

Låna mormors symaskin och börja tråckla ihop dina egna kläder. Om det inte fungerar får du handla på rea och inte lyssna på Ebba von Sydow – man kan visst ha förra säsongens stövlar.

Skaffa en hobby som är gratis, till exempel att gå på museum.

KONSTIGT

Samla hår från duschbrunnen och sälj som en peruk.

Skaffa riktigt rika vänner och panta din själ med alla de impulser som säger att man inte kan låta någon annans pappa betala för en.

Sälj din kropp till medicinska försök. Det finns många som är beredda att betala dig massor för att testa mediciner, stan-na hjärtat eller typ vända magsäcken ut och in.

CHANS

Orkar du inte med alla spartips kan du alltid satsa studiebidraget på annat.

Köp 20 kilo pokerböcker och bli en riktig haj. Vinn massor med pengar på Ladbrokes eller någon annan piffig Internetpoker.

MARRE FLYDDDE MISS-BRUKET MED FLYTTFIRMA

Marre är en ung man som alltid haft oddsen emot sig. Statistiken sa att han skulle bli missbrukare, kriminell och arbetslös. Det blev han. Liebling har träffat en man på flykt.

Marre har fått jobb. Det finns anledning för fler än Gert Fylking att utropa ett "äntligen!". Inte minst för Marre, som gått på soc ett bra tag och vars liv hunnit utveckla en smak för den stegvisa kollapsen.

Sen Marre var en liten grabb har den verklighet som omgett honom varit kaotisk, kärv, utplånande. Föräldrarna var blandmissbrukare och Marre kom till världen med gulsot. Socialen omhändertog honom och placerade Marre i fosterfamilj.

– I fosterfamiljen var jag den felande länken. Mina fostersyskon var adoptivbarn, men familjen älskade dem mer än mig. Jag var mer livlig och energisk. De mer välartade, säger Marre.

I tonåren stod familjebråken som spön i backen och till slut slängde fosterföräldrarna ut honom.

Marres biologiska mamma är av marockanskt ursprung och pappan, som avled förra sommaren till följd av sitt missbruk, var svensk. Senast Marre såg sin hemlösa mamma för två år sen stod hon vid Sergels Torg, hög på heroin.

I SJU ÅR HAR MARRE HAFT ETT förhållande med Louise. Han har också bott i hennes lägenhet. Men nu har flickvännens tålmod och därmed förhållandet nått vägs ände.

– Relationen har knakat i fogarna, säger Marre. På grund av mina alkoholproblem och arbetslöshet har jag inte riktigt kunnat hjälpa till och ställa upp som man ska i ett

förhållande. Min flickvän som jobbar och i princip är nykterist ställer så klart inte upp på min destruktiva livsstil.

Marre har haft ett flertal jobb genom åren, bland annat som hissmontör och biträde i en bokhandel. Men sen december 2003 har han stått utan anställning.

– Det är kanske det som gör mig mest deprimerad. Sysslolösheten och att inte kunna bidra till mitt eget boende. Jag har massa skit i ryggsäcken från min barndom som jag säkert behöver bearbeta, men så mycket skulle bli bättre om jag bara kunde få ett jobb. Min före detta flickvän kan ju kasta ut mig när som helst. Och jag kan inte direkt klandra henne om hon gör det, säger Marre.

LIEBLING TAR ETT VEMODIGT farväl av Marre. Det känns väldigt hopplöst allting och vi undrar om vi verkligen kan trycka det här i en tidning som ändå vill staka ut en väg framåt. På kvällen nästa dag nås vi av ett samtal från Marre. Genom en bekant har han fått en chans att visa vad han går för på en flyttfirma. Hans jobb är att bära, lasta och transportera möbler. Vi bokar en ny tid med Marre och träffar honom en vecka senare på jobbet.

– Jag trivs fantastiskt bra. Jag har redan fått assköna polare här på firman och det känns bra att ta i med kroppen. Jag gillar den sortens jobb. Men man behöver aldrig överanstränga sig och ingen förväntar sig att du ska flytta grejer som du inte tror dig palla. Det är en soft stämning här.

Marre plockar med lätthet upp en brun wellpappkartong fullastad med böcker och slänger upp den på lastbilsflaket. Smäller igen dörrarna och förseglar dem. Marre hoppar in och lastbilen försvinner iväg söderut. Vi slås av att vi aldrig kan staka ut någon väg framåt. Men Marre kan.

TEXT: AARON ISRAELSON

BILD: XZX

Fotnot: Marre och Louise heter i verkligheten något annat.

Så tycker Liberala ungdomsförbundet!

Var femte student har en krisig ekonomi och lever nätt och jämt på nudlar och konserver. Allt fler ungdomar lever i fattigdom i välfärdslandet Sverige. Efter tio år med sossarna, vänsterpartiet och miljöpartiet vid maktens köttgrytor är Göran Persson, Lars Ohly och Peter Eriksson de enda som blir mätta av grytan. Unga människor får nöja sig med att lukta på glöggen.

Liberala ungdomsförbundet vill se en ny regering i höst där folkpartiet har ett stort inflytande. En ny regering som med ekonomiska och sociala reformer kan rucka på grunderna i ett väldigt stelt samhälle så att fler får plats. Med vår kampanj vill vi dra fram det glömda Sverige i ljust. Det här är några av våra

recept för att skapa ett land med rum åt fler.

Jobb åt fler!

Det måste bli lättare och billigare att anställa. Inte minst ungdomar får betala priset för en överreglerad arbetsmarknad där principen är sist in, först ut. Skatterna på arbete är så höga att ingen företagare vågar anställa. Inte minst drar man sig för att anställa ungdomar.

Bygg mer!

Det byggs alldeles för få lägenheter i allmänhet och för få små lägenheter i synnerhet. Att få flytta hemifrån och få luft under vingarna är livsviktigt för en ung människa som ska börja forma sitt

eget liv. Om skatterna på boende sänks och reglerna för hur man får bo blir mindre stelbenta kan vi få fart på byggandet. Lägre standard, mer tillfälliga lösningar och en mindre reglerad hyressättning är nödvändigt.

Gör det enklare att starta företag!

Massa unga människor har helt fantastiska idéer som bara väntar på att förverkligas. Men det är krångligt och dyrt att starta firma för att få saker att börja hända. Dessutom får man ingen uppmuntran.

En skola som inte slår ut!

Den svenska skolan vill lära alla elever

samma saker under lika lång tid och med samma pedagogik. Men alla barn och ungdomar är inte likadana. Vissa vill plugga vidare efter gymnasiet och andra vill jobba med händerna. Någon som går yrkesförberedande program ska inte behöva läsa en massa matte och engelska bara för att bli högskolebehörig. Det ska vara okej att vilja bli hantverkare.

Bättre studiemedell!

Studiemedlet räcker inte till som det är i dag. Vi vill att en större del än dagens CSN ska vara bidragsbaserat i stället för lån. Vi vill också att man ska kunna jobba extra obehindrat under studietiden utan att behöva tänka på friberoppets tak.

Fredrik Strage gillar sin gula fåtölj. Liebling har träffat honom för att prata om hårdrock. Foto: Martin Adolfsson

LIEBLING MÖTER FREDRIK STRAGE:

Ett äkta fan

Lieblings operasjungande hårdrocksbrutta Alex Eisenstein har träffat **Fredrik Strage**. Författaren bakom böcker som Mikrofonkåt och Fans, gammal syntare och legendarisk musikskribent. De har snackat metal, genusfrågor och klassperspektiv och enats om att hårdrocken är arbetarklass, men absolut inte vänster.

MÅNGA UNDRAR JU: är hårdrock inne igen? Eftersom Rundgång sänds på teve, Melodifestivalen hade Poodles... De gick vidare! De gick vidare...

– Jag tror att hårdrock var ganska inne för fyra år sen ungefär. I och med att The Darkness sålde fruktansvärt mycket skivor. Det stod väldigt mycket om Guns N’ Roses och pudelmetalperioden i de tidningar jag läser. 2002 och 2003 gjorde även Europe comeback, tror jag. Eller, försökte i alla fall. Och sedan snackades det väldigt mycket om att ”nu kommer Guns N’ Roses ”Chinese Democracy.” Nu kommer den, verkligen, 2003. Axl är tillbaka.” SVT har ju haft sina hårdrocksnätter till exempel, det är ett annat tecken på det. Till viss del tror jag att det beror på att väldigt många människor går och ser Iron Maiden när de kommer hit. Det blir som en folkfest. Folk som aldrig någonsin har brytt sig om Iron Maiden ser dem. Så de har ju fått någon sorts Gyllene Tider-status.

Kan det bero på att hårdrocken blivit mer folklig också? Som du beskriver att det blir som en folkfest när Maiden anländer...

– Den är ju folklig och populistisk; Scorpions eller KISS eller Maiden. Det är band som nog inbillar sig att de är väldigt upproriska och rebeliska men de vill vara fansen till lags. Det är också väldigt snälla personer i allmänhet och det upphör aldrig att förvåna mig att de som sjunger om att stycka bäbisar är de absolut mest timida personer man kan träffa på. Jag intervjuade Dark Funeral, som är det största svenska black metal-bandet, för Close-Up och de var så väldigt

tillmötesgående, försynta och snälla. De sa själva att ”det beror på att vi får ut alla våra aggressioner i musiken så vi behöver inte gå runt och vara otrevliga”. Jämför det med hur band som Blur kanske beter sig. Varje gång jag träffat dem har de varit otroligt osympatiska. Man vill inte vara i samma rum som dem mer än någon minut.

Medan hårdrockare är kul att vara med.

Så kan man säga att man nästan ska vara rädd för folk som Westlife..?

– Jag trodde att Westlife skulle vara as. Varje gång jag träffat dem, hur fulla de än var slutade de aldrig le och kramas och ställa upp på bilder och de var som maskiner.

Men det är det farliga som tilltalar oss med hårdrock?

– Man vet att det är snällt på riktigt, man vet att Iron Maiden inte dyrkar djävulen eller någonting. Många av deras låtar är däremot perspektivlåtar då sångaren är någon annan, han är en person som stiger in i en annan dimension och träffar på demoner, slungas genom tiden och hamnar i en riddarborg och slåss mot en drake. Men det är ganska sällan man kan tolka en Maidenlåt som att ”det här är min åsikt, nu ska vi ut och bränna ner ett dagis”, eller någonting. De har alltid kommit undan med det.

Vad ger själva genren uttryck för? Om man skulle förklara för någon som inte vet vad dealen med hårdrock är.

– Till skillnad från till exempel indiepop som säger ”vi lyssnar på Broder Daniel för att ingen i din klass är som du, du är svartklädd och konstig och det är coolt” liksom. Medan Iron Maiden eller KISS är mer ”du är inte alls konstig, du är jättenormal. Det är de andra som är dumma i huvudet. De fattar inte hur populär du är. Det är

MER OM HÅRDROCK

Hårdrocken var länge det enda samlingsnamnet för den hårda och tunga gitarrmusiken som kom i slutet av 1960-talet. I England kallades genren heavy metal.

De första artisterna var Jimi Hendrix, Cream, Rolling Stones med flera.

Musiken karaktäriseras av tunga distade gitarrer samt ljus och skrikig sång.

Banbrytande skivor var Deep Purples In Rock (1970), Black Sabbaths självbetitlade album (1970) och Led Zeppelins fjärde album Led Zeppelin IV (1971).

Under 80-talet uppstod subgenrer som trash, metal, death metal, black metal, doom metal, grindcore med flera.

Många band beskylldes för att vara satanister. Där bland Alice Cooper som moderaten Carl Cederschiöld försökte hindra från att framträda i Stockholm.

inte riktigt utanförskapet som hyllas inom hårdrocken utan mer någon sorts partyglädje och en samhörighet. Men nya band som Limp Bizkit eller Korn har egentligen samma filosofi som de här indiebanden. Men 80-talsmetal handlar mycket om att vara... det är en grej. Sen handlar hårdrock väldigt mycket om virtuositet. Att vara skicklig. Det tekniska. Du är en riktig ekvilibrist som sångare, du kan gå upp och ner. Är du gitarrist kan du dribbla och köra sexminuterssolon Men inom popvärlden är det mer så att om du är cool och har en gitarr och kan ta tre ackord, då är det det bästa som finns. Skickligheten är inte lika viktig där.

Fansen och sådär. Hur är synen på kvinnliga fans inom hårdrocken? Inom den klassiska 80-talshårdrocken men även inom dagens new-metal.

– Jag blir väldigt förvånad när jag åker på Sweden Rock som är den största hårdrocksfestivalen. För det är väldigt, väldigt många tjejer som gillar hårdrock. Jättemånga. Och går man på spelningar med nya band – Bullet For My Valentine eller Korn eller In Flames – finns det supermycket tjejer i publiken. Betydligt fler än vad det är om man går på en hiphopkonsert eller om man går på technogrejer. Men åker man ner till Sweden Rock så är det 80 procent män. Det är väldigt många män som har lämnat fru och barn hemma för att åka dit över helgen och bara supa och tjejer är väldigt utsatta där har jag märkt. Jag pratade med några brudar som sa att ”vi åker aldrig mer dit. Det är så äckligt och folk bara kommer och tar en på bröstet hela tiden”. Jag tror att inom den klassiska hårdrocken kan jag säga att det finns lika många kvinnor i publiken. Ibland får jag en känsla av att män uppfattar skivköpande som en plikt. De fortsätter köpa skivor med sina favoritband långt efter det att bandets bäst-före-datum har gått ut. Så att det är 80 procent män på Sweden Rock behöver inte betyda att det är något sorts kvinnoförtryck av festivalen, utan mer att det är gamla band och tjejerna bryr sig inte längre.

Intervjun fortsätter på nästa sida...

”Alla som var MUF:are gillade synt och alla som var arbetarbarn gillade hårdrock. Om man bara tänker på det tror jag hårdrocken är mer av en låginkomsttagarmusik än vad indiepop är.”

Vad tror du att det kan bero på, att män köper skivorna och ser det som en plikt? Är det någon speciell nostalgi som killar har en tendens att bevara längre?

– Chuck Klosterman som skrev *Fargo Rock City* sa en sak som var rätt intressant. Han sa att ”killar gillar musik även när de inte lyssnar på den”, att de är tvungna att ha alla t-shirts och alla skivor”- medan tjejer gillar musik när de lyssnar på den.” Jag har jättemånga vänner som vet vilka skivnummer alla New Orders singlar kommit på eller Depeche Modes singlar. När jag träffade Michael Jackson-fansen, som var tjejer allihop, hade de pejl på exakt hur många timmar de hade tillbringat i Michael Jacksons närhet. De kunde berätta att ”jag har varit nära Michael 72 timmar sammanlagt”, eller ”jag har träffat Westlife exakt 68 gånger. Först där, sedan där, sedan där sedan har jag skrivit ner i en bok precis var någonstans det var.” Att ha pejl på sådant är precis lika frimärkssamlaraktigt. När jag pratade med Morrisseys fans, där de flesta var killar, ville inget Morrisseyfan träffa honom alls. Alla var livrädda för att få sina illusioner förstörda. De manliga Judas Priestfansen berättade att de hade gått in i Rob Halford på flygplatsen när de åkte runt på turnén och inte gått fram och pratat. Först när de gått in i honom för tredje gången sa de att ”vafan, nu måste vi ta en bild”. Så de gick fram och frågade och fick en bild på Rob Halford. Men det var inte så viktigt, det här mötet.

Mer politiskt och klassperspektivmässigt inom hårdrocken; är hårdrock en typisk arbetarmusik?

– Det var ju det på 80-talet i alla fall. Alla som var MUF:are gillade synt och alla som var arbetarbarn gillade hårdrock. Om man bara tänker på det tror jag hårdrocken är mer av en låginkomsttagarmusik än vad indiepop är. Snacket om att hiphopen skulle vara låginkomsttagarmusik... visst, det finns en massa låginkomsttagare som spelar hiphop men om man går på en hiphopspelning så är det medelklassmusik.

– Som hårdrockare går man och meckar med bilar och det är olja och svett och muskler och stål. Det är skitigt och det finns även något estetiskt där som borde tilltala en hårdrockare. På min skola var de som gillade hårdrock de som gick verkstadstekniskt på gymnasiet. Fordon. Man kanske till och med väljer ett sådant yrke som hårdrockare för att man gillar den grejen. Men det är oerhört få hårdrockare som är uttalat vänster. Nästan inga, faktiskt. Man hör aldrig en låt med något sorts socialistbudskap, utan tvärtom; att de står för den här amerikanska frihetstanken att man ska rå sig själv, man har sin bil och man har sin kvinna och man har sina tatueringar. Det är arbetarklassmusik, men den är inte politiskt engagerad. Och det är intressant. Jag pratade med In Flames som var på turné med något amerikanskt band som var ett typiskt sådant där högerband som står med amerikanska flaggan på scenen och kallade kommunister för ”Spoiled European pussies”. I USA röstar ju arbetare på republikanerna. Det är inte samma höger-vänsterskala alls. Överklassen röstar på John Kerry och demokraterna medan många arbetare är hårdrocksarbetare. Frihet är det viktiga för dem.

Kvinnliga hårdrocksartister. Det är inte många av dem som är som 80-talshårdrocksmännen. Det finns till exempel ingen motsvarighet till Ozzy...

– Nej, det är synd, verkligen. Och det är ett problem för popmusiken överlag, tycker jag. Att

det finns så få kvinnor som är i Ozzy Osbournes eller Lemmys ålder som håller på. Och de få som finns, de är som Patti Smith, som jag tycker är helt fantastisk, jag tror att hon hade varit mycket, mycket större om hon inte hade tagit en paus på tretton år och inte gjort så mycket mer. Eller Kate Bush – också paus på ett decennium. Det är därför Madonna är så unik; att hon faktiskt bara håller på och håller på och håller på. Nu tycker inte jag att hon är väldigt bra kanske men det är väldigt kul att hon finns där. Ja.. Lita Ford, är hon död? Nej. Wendo O Williams dog. Hon tog livet av sig, va?

Hon tog livet av sig och det var ångest, droger och vete sjutton.

– Men Lita Ford var ju faktiskt en riktig hårdrocksikon. Det är lite trist, tycker jag, att inom den hårdrocken som varit mycket nu på 2000-talet om man tittar på Evanescence och vad heter de finska..?

Nightwish?

– Ja, Nightwish. Plötsligt är det som om männen står och lirar i bakgrunden och sedan ska tjejen stå längst fram i någon brudutstyrsel och vara änglalik och sjunga fint. Man hittar väldigt få tjejer som grymtar och skriker. Utan kvinnor ska stå där och vara något änglalikt väsen. Det är klart att det låter bra och så, men man är väldigt trött på att det är så få tjejer som growlar.

Ja, eller bara lite ful klang, smutsigt.

– Om man tittar på Wendy O Williams: hon onanerade med en slägga på scenen och det kanske inte var så fint men det är i alla fall inte puttinuttigt.

Absolut. Eller Arch Enemy. Jag gillar henne (frontfiguren Angela Gossow, artikelförfattarens anm.). Som förebild tror jag att hon är jävligt bra för unga tjejer som vill köra sådan musik. Det tycker jag är asbra.

– För att bli en bra förebild får hon nästan inte tänka att ”nu ska jag vara en förebild” utan hon måste ju kunna svina precis lika hårt som Ozzy Osbourne och skita i vad hon gör. Inte att hon spårar ur och blir knarkare eller någonting, men det vore skönt om den sidan av kvinnor kunde uppmuntras lite mer. Gör ett band där bara tjejer står i bakgrunden och manglar och sedan har man någon som typ Antony i Antony and the Johnsons som står och sjunger änglalikt längst fram. Att man kan vända på steken ibland. Jag pratade med Alexander Bard om det där som tyckte att tanken med BWO var att ”vi har den unga söta pojken längst fram och sedan är det tjejen och bögen som står längst bak med maskinerna.” Jag tror att det är en ren efterkonstruktion.

Vad har du för personlig relation till hårdrock? Har du varit ett hårdrocksfan?

– Jag gillade KISS *Lick It Up*-skivan när den kom ut lite grann. Annars lyssnade jag mest på elektronisk musik från mellanstadiet. Och jag gillade bara den hårdrock som var okej att gilla om man var syntare. Sedan en del annan hårdrock som alla gillade, eller alla som var lite alternativa, typ Slayers *Reign In Blood* lyssnade man på. För de låg ju faktiskt på Def Jam, då är det ju hiphop... Det var inte så inne men det var godkänd hårdrock. Ministry, samma sak. Nine Inch Nails, så klart.

Jag tycker inte att det är hårdrocksband

– Nej, jag vet. Det är precis på gränsen. Jag gillade en del Smashing Pumpkins. De har ju några låtar som låter som Black Sabbath. Alice In Chains tyckte jag var okej. Stone Temple Pilots också. Jag är ett stor Meat Loaf-fan.

Jag med!

– Du också? Eller framförallt med Jim Steinman kanske, hans låtskrivande och som producent. Och Meat Loaf får man alltid skit för. Det enda folk tänker på är *I'd Do Anything For Love*. Den är inte heller så dum, den låten. Bonnie Tyler-låtarna.

Det är kul att du gillar Meat Loaf. Det är många som tycker att det är smörigt och att det inte är hårdrock.

– Gillar verkligen operastyckena, nästan. Jag har alltid gillat Phil Spector också, 60-talsproducenten som är Steinmans stora idol. Allt han gör är väldigt Phil Spector-influerat fast det är mer kommersiellt och det är ännu svulstigare och det är lite slickad syntetisk 80-talsljudbild på det. Har du sett *Streets of Fire*, den filmen? Han skrev två låtar till det soundtracket som ett band framför i filmen som är helt otroliga i verkligen.

Är det mer på liv och död för hårdrocksfansen än för andra fans? Att man inte får skämta om deras metalkärlek?

– Jag tycker att de har ganska mycket självironi, många av dem.

Fredrik Strage i sitt hem på Östermalm i Stockholm. Bokhyllorna svämmar över. Fredrik tror inte att fanatismen för nya band och ny musik kommer att minska. Däremot tror han att man kommer att konsumera musiken på nya sätt. Och konserter blir allt viktigare.

Jag tänkte mest på myten om hårdrockare från landet, 80-tal, power metal, Maiden och hela den stereotypen.

– Då var ju hårdrockare fortfarande lite farliga. Såg du när de visade det i 100 höjdare?

Mmm.

– ”Ja, de kallar sig W.A.S.P. – We Are Satan’s People” och deras singel heter *I Fuck Like A Beast* – ja, ’jag knullar som en best’, betyder det”.

Är fanatismen lika stor inom den nyare hårdrocken, new-metal, med alla deras constellationer som den klassiska à la Maiden? Är det samma typ av fanatiska ska-äga-alla-skivormentalitet?

– Njae, jag tror att de som växer upp nu aldrig riktigt lär sig det här skivköparbeteendet. Unga fans som gillar band nu kanske vill ha alla skivorna, men inte minsta lilla singel. Jag har svårt att tro att man kan utveckla ett lika starkt skivsamlarbegär om man kommer i kontakt med en artist som man först hör på en mp3:a. Eller om det är CD för den delen. Det är roligare att samla på vinyl.

Född: 1972

Yrke: Musikjournalist, författare.

Utgivna böcker: Mikrofonkåt (2001), Fans (2005).

Har synts i: Legendariska musiktidningarna Pop och Bibel, DN, Månadsjournalen, Ultra, Nöjesguiden och Billboard.

Idoltroféer: Stal Björks tekopp efter en presskonferens och sparade askan från en joint som han rökte med Snoop.

Främsta karriärbedrift: Krävde när han anställdes av Viggo Caving, dåvarande chefredaktör på DN På Stan, att få mer betalt än chefen. Det fick han.

Det är vinyl som gäller.

– Jag tror att fanatismen kan vara precis lika stor för nya band. Det är jag övertygad om. Men jag tror inte att man konsumerar dem på samma sätt. Konserterna kanske blir viktigare. Ett skäl till att det är fler tjejer inom hårdrockskulturen nu kan vara att killar faktiskt tappat intresse för musik. Det märker jag tydligt när jag pratar med Anders Tegnér på OKEJ, att killar inte har idoler längre. Det är inte coolt att vara kille och ha affischer hemma på väggarna med någon artist, utan killar gillar TV-spel. TV-spelsgrejorna är så stora att det nästan är som att idoldyrkan börjar bli ett kvinnligt fenomen mer och mer och mer. Ta Simple Plan, till exempel. Det är ändå ett hyfsat hårt band, de är ju inte mesar. Eller Green Day.

Varför är de som var hårdrockare från 80-talet hårdrockare än i dag? Handlar det om någon sorts nostalgi från deras sida.

– Hårdrockarna är ännu trognare än syntarna när det gäller att köpa skivor och se band live. Det är lite mer av en livekultur vilket gör att banden kan tjäna pengar på att åka på Sweden

Rock. Hårdrockare gillar ju lera. Hårdrockare gillar att kissa på sig och dricka jättemycket öl och slåss och ligga i ett vedervärdigt tält nere i Sölvesborg. Det är ju en toppgrej. Syntare slutar att tycka sånt är kul när de är 22, kanske. Hårdrockarna, framförallt hårdrockskillarna, tar nästan ansvar för sina favoritartister. De känner att artisterna respekterar dem och de respekterar artisterna.

En ömsesidig respekt, alltså?

– Ja, hela tiden. Jag återgav en liten grej i boken som den här *Scream For Me, Sweden*, Iron Maiden-boken. Bruce Dickinson var i någon hotelllobby i Stockholm och det kommer fram fans som ber honom signera skivor, väldigt många. Och han börjar signera och han ser verkligen sur ut. Och då säger de att ”ja, nåt måste vara fel med honom vid den här tiden” och han slutade mycket riktigt i Iron Maiden precis efter. Ingen artist i hela världen skulle palla att signera så många skivor men hårdrockare får nästan göra det för att det är deras plikt som artister. Det är lite rart, samtidigt. ☺

VÄRLDENS GALNASTE POLITISKA SKANDALER

TOPP
TIO

Snattsministern

Statsminister Göran Persson. En förhärdad brottsling. Det var under påskhelgen 1996 som en reporter från Aftonbladet fångade Göran Perssons kriminella natur på bild.

10

I en godisbutik på Drottninggatan i centrala Stockholm syns statsministern fräckt fylla munnen med likörägg – som han inte betalat för. Skandalen var ett faktum och Persson fick bråda dagar redan tidigt under sin statsministerperiod. Nu kan man ju tycka att ett likörägg är en smal sak i jämförelse med de två tredjedelar av våra pengar som den gode Göran girigt lägger vartarna på. Snattsministern har handen i din ficka och liköräggen i käften.

Borgmästaren med crack i pipan

Marion Barry blev 1979 borgmästare i Washington DC. Den tidigare medborgarrättsaktivisten blev mäkta populär bland Washingtons huvudsakligen afroamerikanska väljare och satt på sin tron ända fram till 1991. Då hade han året dessförinnan gripits tillsammans med sin tidigare flickvän Hazel "Rasheeda" Moore för innehav och bruk av värstingdrogen crack. Denna händelse, som visades om och om igen på nyhetssändningar runt om i landet, fick Barry att fälla det kanske mest minnesvärda citatet under sin politiska gärning: "Goddam setup...I'll be goddamn...bitch set me up." Bitchen i sammanhanget var då Hazel Moore. Marion Barry åtalades på 14 punkter, men fälldes bara på två. Och snart nog gjorde han comeback i den politiska hetluften. Mellan

9

1995 och 1999 var han åter borgmästare vilket i slutändan ledde till att Washington sattes under tvångsförvaltning av den federala regeringen.

Landshövdingen som gjorde ett klipp

Sigvard Marjasin befann sig som ordförande för fackförbundet Kommunal i arbetarrörelsens nav. Han var känd för sitt motstånd mot privat företagsamhet

inom omsorgssektorn och välförsedd med kontakter i socialdemokratin när han efter lång och trogen tjänst fick bli landshövding i Örebro.

8

Marjasin umgicks lite väl lättvindigt med sax och klister när han skulle redovisa sina kvitton och han åtalades för bedrägeri och förfalskning, men friades på alla punkter av Örebro tingsrätt.

Marjasinaffären fick stor uppmärksamhet och han fick klä skott för fifflande politiker under det tidiga 90-talet.

Apelsinparlamentarikern

Stephen Milligan var ledamot av det brittiska underhuset för det konservativa partiet Tory när han 1994 hittades död i trosor och strumpbyxor, med en soppsäe träd över huvudet, en rakapparat runt halsen och en apelsin i munnen. Mysko, till och med för en Tory. Det spekulerades livligt om Stephen Milligan i själva verket fallit offer för ett kallblodigt mord, men fallet avskrevs som ett tragiskt fall av AEU – auto-erotic asphyxiation.

7

Toblerone fälde Mona

Svenska socialdemokrater tycks ha en förkärlek för såväl godis som att leva på andras bekostnad. När Ingvar Carlsson kastade in handduken var manegen krattad för framtidsloftet Mona Sahlin. Men någon, elaka tungor skvallrar om Margareta Winberg och Pär Nuder, ville inte se henne nå ända fram och tipsade Svenska Dagbladet om oegentligheter i Monas privatekonomi. Det visade sig att hon varit sen med att betala dagisräkningar och köpt Toblerone på skattebetalarnas bekostnad. Gråtande tar hon historiens första time-out och Göran Persson träder fram. Sverige får vänta ännu i många år på vår första kvinnliga statsminister. Vi skickade den främsta kandidaten på Tobleroneavjängning.

6

Presidenten med syraansiktet

Maktkampen i Ukraina slutade förra året med orange revolution. Innan dess hade de båda rivalerna Viktor Justjenko, oppositionens man, och Viktor Janukovitj, den gamla kommunistregimens frontfigur utkämpat en bitter strid under en osedvanligt ful valrörelse. Bland annat såg Janukovitj och hans gäng till att förgifta Justjenko med resultatet att den orangefärgade revolutionens hjälte fick ett vanställt ansikte som närmast för tankarna till Fantomen på Operan.

Osedlig action i Orala rummet

USA:s president Bill Clinton fixade fred mellan israeler och palestinier, räddade Bosniens muslimer från utplåning och avväpnade IRA. Men han kommer gå till historien som ett otroget svin med en böjelse för cigarrenpenetration. Otrohetsaffärerna hade förföljt Clinton ända sen tiden som guvernör i Arkansas och det framstår som osannolikt att Hillary stått ut med så mycket. Men det var först när Paula Jones och praktikanten Monica Lewinsky trädde fram som skandalen

på allvar briserade. Clinton hotades till och med av att ställas inför riks rätt för det vid det här laget ökända uttalandet: "I did not have sex with that woman." Oralsex räknas inte, var den efterhandskonstruktion som Clinton försökte komma undan med.

Med händerna i maffians syltburk

Betino Craxi var en framgångsrik italiensk samarbetspolitiker och ledare för socialistpartiet. Under 1980-talet blev Italien en tillväxtekonomi och tog plats i G7 – de rikaste industrinationernas klubb. Men statskulden växte också lavinartat och utgjorde mer än 100 procent av BNP. 1993 greps en av Craxis underhuggare, Mario Chiesa, när han tagit emot en muta på sju miljoner lire från en "städfirma". Han sökte Craxis beskydd, men socialistledaren ville två sina händer varpå en förbittrad Chiesa lät tungan rulla. Craxi och hela den politiska eliten åkte dit i efterkrigstidens största skandal i Italien. Efter att ha gett ett känslösamt tal tvingades Craxi möta det uppretade folket utanför sitt hotell. Den stora folksamlingen börjar kasta mynt på Craxi och skriker "vill du ha de här också?". Han ställdes inför skranket, men flydde landet till Tunisien innan domen föll.

Nixon höll örat mot väggen

Republikanen Richard Nixon hade efter en knapp seger mot John F Kennedy 1960 gjort en sagolik comeback 1972 och tagit hem kampen om Vita huset. Han genomförde en hel del miljöreformer och tinade relationen till kommunist-Kina. Men det är inte för dessa bedrifter han går till historien. Precis som i Clintons fall kommer vi att minnas Nixon för skandalerna. Hans namn är för evigt intimt förknippat med Watergateaffären. Trots att Nixon måste ha varit ganska säker på att vinna i presidentvalet 1976 lät han sin säkerhetstjänst bugga demokraternas valhöghävarter i kontorskomplexet Watergate i Washington. En högt uppsatt direktör vid FBI, som gick under kodnamnet Big Throat, läckte avgörande detaljer till Washington Post-journalisterna Bob Woodward och Carl Bernstein som grävde vidare och gjorde århundradets scoop. Resten är, som man säger, historia. Nixon vann ändå valet, men tvingades när skandalen bara tilltog i styrka, infinna sig inför riks rätt och avsattes av en domstol.

Galen krogfajt på Crazy Horse

SSU-basen Anna Sjödin har i flera månader varit namnet på allas läppar.

Sen hon rumlade runt på Stureplans skitigaste sunkhak Crazy Horse, slogs med dörrvakter, skrek fula tillmälen och snodde en ordningsvaktbricka har hon blivit idol för många ungdomar som känner igen sig i dispyterna med kroglivets anabolamoner, men också en symbol för socialdemokratis maktfullkomlighet och arrogans. SSU:arna hotade såväl vakter som poliser med att de jobbade på regeringskansliet, att de kände Thomas Bodström och att det nu var "kört" för vakterna och krogen. Anna Sjödin slutade en gång i tiden lira fotboll med orden "det var för tekniskt för mig". Sen gav hon sig på rugby, med betydligt större framgångar. Hon var ett framtidslofte inom socialdemokratin där SSU:s ordföranden länge haft gräddfil till makten och ändå dristade hon sig att offentligt hävda att Thomas Bodström "spolar ner vår integritet i toaletten". Sen gav hon sig alltså, när hon upplevde att hennes väninna utsatts för en orättvisa, på en bjässe till dörrvakt vid Stureplan. Det tyder om inte annat på viss integritet. Det tycker vi är lite coolt. Och i väntan på en rättgång med sex åtalpunkter känns det självklart att Anna ska ha första platsen på listan över våra galnaste politiska skandaler. Galet, sa Bill. Crazy Horse, sa Bull.

EXKLUSIVT:

En morbid upplevelse

Aron Flam har tillsammans med Jonatan Unge precis kommit ut med boken "Sista ordet – citat och fakta om döden". Liebling har det stora nöjet att publicera ett utdrag ur boken som var för magstarkt för Norstedts förlag. Aron Flam recenserar "Förruttnelsen". Varmt välkommen till en morbid kulturupplevelse.

Naturen är en av våra största samtida, dåtida och med allra största sannolikhet, framtida installationskonstnärer. Så mycket är säkert att även om hon haft en ojämn karriär har den varit lång. Och när man sålunda skall recensera ännu ett verk av henne så är det nästan omöjligt att bortse från hennes tidigare konstnärskap. Bland dessa märks givetvis storslagna installationer som Grand Canyon eller Stilla Havet. Verk som syftar till att påminna observatören om Naturens storslagenhet och människans litenhet. Speciellt Stilla Havet kan ses som en lyckad framställning av den ständiga föränderligheten i ett för åskådaren beständigt hav av hav. Detta till skillnad från hennes senare verk Atlanten som inte alls fick samma lyckade mottagande hos en bredare allmänhet men som på senare dagar haft en allt stridare ström av besökare. Hon är också känd för tillfälliga attraktioner som Pompeji (år 79 enligt vår tideräkning) där hon lät en vulkan begrava en hel stad i lava och aska. Där blev ju dessutom betraktarna en del av konstverket på ett sätt som talar väl för Naturens sätt att gripa tag i åskådaren och göra honom/henne till en del av verket. Denna pedagogik är för övrigt kännetecknande för Naturens konstnärskap. Hon involverar åskådaren på ett sätt som andra konstnärer enbart kan drömma om. Därför är det också så svårt att bedöma hennes senaste installation "Förruttnelsen".

* * *

Framför oss ligger en människa, nyligen avliden. Inledningsvis känner betraktaren enbart frid. Det är svårt att få något annat intryck av liket och man blir smått förvirrad över den brist på dynamik som installationen utstrålar. Om

man närmar sig verket inser man dock att något pågår. Autolysen, kroppens nedbrytning inifrån, är i full gång. Enzymerna som annars hjälper kroppen att bryta ned och omvandla födoämnen har här börjat bryta ned de egna cellernas väggar. De har alltså börjat omvandla kroppen de vistas i. Effekten blir en vätska som sipprar ut i kroppens hudlager och börjar lösa upp dem. Det är förvirrande och upprörande. Vad vill Naturen säga med det här? Att enzymer är som parasiter som lever på kroppsunderstödda subventioner? Att efter välfärds kroppens död, med en världsfrånvarande ideologi, är enzymerna inget annat än likskändare som roffar åt sig det de kan medan tid ännu är? Men så börjar huden lossna från kadavret, på sina ställen i stora flak. Plötsligt har verket fått en annan, mycket djupare, innebörd. Betraktaren känner sig nästan trygg här. Publiken kommer till rätta med omvandlingen och ser dess syfte. Givetvis måste det bli så här. Ut med det gamla och in med det nya. Det är lättnaden över att något äntligen händer som lägger sig som ett varmt täcke över betraktaren. Inte ens i döden råder stillhet. Förändring pågår även här. Men detta är ju en självklarhet som knappast känns nödvändig att påpeka. Konfrontationen kan tyckas malplacé. Den här betraktaren är plötsligt benägen att stämpla verket som banalt. Var detta allt? Men så överraskar Naturen återigen. Detta i sig är ingen överraskning då detta präglar just denna typ av korta installationer som på något sätt har kryddat Naturens annars så storslagna verk. Det är också detta som gör det så svårt att veta om verket skall tolkas för sig eller i något sorts större sammanhang. Här kommer också flugorna in i bilden. Flugorna lägger sina ägg i de öppningar som finns i den avlidna människokroppen. De lägger dem i ögonhålorna, i munnen och även i mindre hygieniska kropp-

söppningar som runt könsorgan och anus. Fluglarverna tar hand om det som enzymerna, på grund av lathet eller allmän inkompetens (oklart vad), inte klarar av. Fluglarverna ligger tätt hoptryckta och krälar in under huden på installationen. Det är vackert men inte längre stillsamt.

* * *

Tydligt rör sig de vita larverna under den mjälla huden på liket. Lyssnar man noga kan man höra ljudet av när de äter underhuds fett. Det så kallade subkutana fett är känt för sin milda smak och himmelska arom. Symboliken är uppenbar och det är nu nästan självklart att hudlossningen avsiktligt syftade till Einstein och hans kommentar om att det enda konstanta är förändring. Att det är banalt är självklart och det bidrog inte till mer än fluglarver som festar på ett kadavers återstående fettresurser. Men nu har vi glömt bort enzymerna. De gör sig påminda igen och låter inte betraktaren vila för en enda sekund. De har nu ätit sig igenom alla cellväggar och den vätska som sipprat ut från cellerna har nu nått kroppens större bakteriekolonier i magsäck och tunntarm. Denna del av installationen har svultit sedan installationsmaterialet anskaffades och börjar föröka sig som bakterier. (Vilket i ärlighetens namn slår kaniner med hästlängder.) Verket har nu gått in i en bredare strukturalistisk tolkning av hela mänsklighetens historia på bara några korta ögonblick.

* * *

Naturen låter inte betraktaren vila. Ständigt närvarande förstår man nu att dessa bakterier har gått från armod till överflöd. De förökar sig snabbt och börjar sedan sprida sig genom kroppen i samma vätska som de livnär sig på. Kan globaliseringens historia och effekter illustreras tydligare? Bakterierna är i utopia och betraktaren dras med i den glada matfest som detta plötsliga överflöd har medfört. Allt man kan se är att det äts och knullas och skits. Det är ur skiten som Naturen hämtar sitt nästa steg i installationen. Bakterierna avger nämligen avföring i form av gas. De äter och förökar sig, visst, men ju längre festen pågår desto mer illa börjar det lukta. Trots detta slutar inte bakterierna att släppa sig. Hur skickligt är det inte av Naturen att bokstavligt talat forma nästa steg i "Förruttnelsen" ur skit? Detta säger mer om avföringens existentiella syfte än någonsin Kunderas essä om sambandet mellan bajs och kitsch kunnat göra. Hur tydligt blir inte hela människosläktets historiska strävan i de världar av bakterier som lever i överflödet utan en tanke på sitt kommande öde. För vad händer deras världar när de dränkts i sin egen avföring?

* * *

Rötgasbildningen gör att buken sväller upp och nu börjar installationen lukta riktigt illa. Likets penis har dessutom svällt till tre gånger sin normala storlek vilket är ironiskt då installationsmaterialet i livet hade enorma komplex för sin penis litenhet. Försöker hon säga att det du saknar i livet skall du få i döden? Det är svårt att sia om detta är konstnärens verkliga avsikt och vid det här laget är betraktaren för misstänksam mot konstnären för att våga vaggas in i någon falsk trygghet. Baksmällan och doften från bakteriernas backanal dunkar fortfarande i huvudet och sticker i näsborrarna. Just som man kan ta ett andetag och är djupt försjunken i dystra tankar väcks

man ur sin dvala av en smäll. Magsäcken eller tunntarmen har gett vika för trycket från gasen.

* * *

Ett moln av stank lägger sig i lokalen. Förvirring på gränsen till panik bryter ut. Dels av att man får för sig att detta var installationens final och att man nästan missade den men dels därför att man nu förstår att man inte alls får det i döden som man inte fick i livet. I stället träder nu installationen fram ur skuggorna och avslöjar sig för vad den är. Ett dokument över det som är stadd i ständig förändring. Inget kan du hålla kvar vid. Allt försvinner. Att det är just penisens vandring från liten till stor och sedan åter till liten är typiskt. Men ingenstans är förgängligheten så tydlig som här. Efter detta accepterar man fortsättningen som är installationens sista och längsta fas - förruttnelse och upplösning.

* * *

Bakterierna har ännu inte avslutat sitt värv. Alla vävnader smälter allteftersom de blir till bakterieavföring. Hjärnan är en av de tidigaste att lämna kroppen, vilket kan anses vara ett smart drag. Den rinner ut ur öronen och munnen. Köttätande skalbaggar svämmar in över liket för att ta hand om de större bitarna som bakterierna inte klarar av. Det är ett grepp som konstnären tagit till förut. Detta knyter verket till en större kanon och ett auteurskap som är typiskt för Naturen. Bryggan mellan delen och det hela om man så vill. Det som är kvar av installationen är inte mer än ett skellett med något som kan liknas vid en kostym av hud på sig. Resten av vävnaderna smälter ut ur liket och ned i underlaget. Åter ett tydligt ställningstagande från konstnärens sida. Det blir nästan något religiöst, om inte bibliskt, över denna sista del i konstverket. Det skriker ut: "av jord är du kommen, jord skall du åter vardas". Imponerande javisst, men ställt mot tidigare verk, ändå klart en studie i förgänglighet. Och som en sådan kan den tyckas lätt morbid. Även om den inte kommer att nämnas i någon betraktelse över Naturens viktigare verk så förtjänar den ändå en omnämning i förbifarten. Efter sådana här utställningar ser man fram emot vad den innovativa konstnären skall hitta på härnäst. Kanske något som knyter an till växthuseffekten?

Bli hjärnan bakom nästa stora TV-succé.

Efter två tuffa år lär du dig att använda spel på nya arenor, i nya former på ett meningsfullt sätt. Spelarkitekten skapar lösningar för tv-underhållning, utbildning, e-learning samt webb- och datorspel. Vi utbildar Sveriges mest kreativa spelarkitekter! **Läs mer på www.academedia.se/ky**

Sök nu. För mer info sms:a SÖK 2 till 71160 eller ring 020-22 02 50. Kom på informationsmöte, läs mer på vår hemsida.

PS. Kvalificerad yrkesutbildning är avgiftsfri och studiemedelsberättigande. 8 av 10 får jobb.

SKAFFA
SPETSKOMPETENS
NU!

Academe**dia**
●●●masters

OLA SVEDIN KOMMENTERAR:

The Axis of Etiquette (and the Bourgeois Way)

Lieblings huskrönikör Ola Svedin om Valborg, historiens vingslag och den med verkligheten inte helt överensstämmande uppfattningen om kunskapsborgarnas överlägsenhet.

SVERIGES TELEVISION HAR i år valt att inte direktsända "I vår solens glans", där unga män från Lunds Studentkör sjunger in våren. I stället skall man visa en repris från förra året.

Vem bryr sig? Ingen, kanske man tror. Upprördheten från lundahäll har däremot varit enorm gentemot statstelevisionens flagrant nonchalans inför traditioner.

Kommunstyrelsens ordförandes hårda omdöme sammanfattas bäst med citatet "bedrövligt". Ordföranden i föreningen Gamla Lund tyckte det var "urbota enfaldigt" och ansåg att SVT kunde byta bort Kalle Anka på julafton mot direktsänd körsång.

Tydligt är en repris av någonting som i sig självt alltid är en upprepning, en tradition, inget annat än ett helgerån. Att anse det tyder dock snarare på provinsiell och akademisk hybris.

MIN KORTA LUNDAERFARENHET HAR visserligen varit trevlig, sett till den studiesociala biten. Det är intressant att snacka premisser för samhällelig rättvisa, samtidigt som man hinkar löjliga mängder bärs.

Det är snarare självgodheten och den bedövande underdånigheten inför historiens vingslag som stör en. På vissa högskolor i landet är grundutbildningarna klart bättre än vad som erbjuds vid de grå eminsernas högborg. Myten om att Lund och Uppsala är Sveriges motsvarighet till järnaxeln Oxford-Cambridge är värd att krossas.

Fast som uppfostringsanstalt ska man dock inte skriva ner dem. I Lund är det mesta centrerat kring studentlivet.

I tider när en examen inte betyder ett skit, så kan just förenings-, nations- och kårlivet vara ens enda "edge" ut i arbetslivet.

Aktiviteterna kryddas emellertid ofta med hyllande av urgamla seder, studentikosa traditioner och rätt kniv på rätt plats. De utflugna medelklassungarna bekräftar sig själva och lär upp andra studenter, om de så komma från nyrikt eller arbetarhäll, i rätt beteende vid socialt umgänge.

Om det är en akademi i brott att sitta på kåken, så är universitetens mikrokosmos en referensramsfabrik för framtiden och arbetslivet. Man skapar sig ett kitt, en vi-känsla, som fuffigt överlappar tonåren och yrkeslivet samt erbjuder en kuvös för "college"-experimenterande.

TRADITIONERNA OCH DE OSKRIVNA sociala reglerna präntas in i nya generationer pretentiösa förstasigspåare, slibbiga företagsekonomer och navelskådande forskare. Och när kamrater på ålderns höst tar sig en konjak var, så kan de titta tillbaka på sin studietid som lite galen och utflippad. Samtidigt som de lärde sig vilken gaffel som gick till vad.

Magdalena Ribbing, Dagens Nyheters egen etikett-ayatollah, skulle vara stolt.

Kan man förändra världen med musik? Med den pretentiösa frågeställningen gick Liebling på telefondejt med spoken word-artisten, poeten, radio-programledaren, bloggaren och världsrekordhållaren i flygbladsutdelning Navid Modiri. Och kom fram till att svaret är: Självklart. Allt är ju politik.

Navid Moori vill förändra världen

År 2003 slog sig poeten Navid Modiri, 22 år och hemmahörande i Göteborg, ihop med trummisen Povel Ohlsson på Fridhems folkhögskola och började göra "nån slags beatnik-poesi". I höstas, två år senare, släppte han och bandet Gudarna sin första fullängdsskiva "Dags för slagsmål".

– Från början var det bara jag som läste dikter och Povel som spelade bongos, men snart märkte vi att det blev mer och mer melodiskt, så då frågade vi Konrad om han ville spela lite gitarr och Gustav om han ville lägga lite sång... och helt plötsligt hade vi ett band! Det var bara en kul grej från början men vi har så jävla roligt så vi har fortsatt.

Första spelningen var på Hultsfred 2004. Trots att bandet bara släppt en demo sjöng publiken med i låtarna redan första kvällen. När debutskivan släpptes i höstas hade bandet redan byggt upp en skara hängivna fans som troget kommer på spelningarna och skakar rumpan.

Läs mer om Navid Modiri och hans band Gudarna på www.navidmodiri.com – eller Navids blogg "Skrik om du brinner" på: www.navid.blogg.se.

Nu jobbar Navid och hans Gudarna på sin andra skiva som släpps under våren, men Navid har fler bollar i luften än så. Förutom programledarjobbet på Frank i P3 och arbetet med nya skivan jobbar han dessutom på en soloskiva och skriver på den diktsamling han jobbat med i tre år.

– Min soloskiva är mörkare skulle man kunna säga, inte lika proggig som med Gudarna. Den är mer programmerad och fokus ligger ännu mer på texterna som är lite mer avancerade, inte lika raka. Den är lite smutsigare. Lite Tom Waits så där.

NAVIDS TEXTER HAR OFTA EN politisk udd. Han önskar livet ur Bush i både en och annan låt och bekymrar sig för anorektiker, självmordsbenägna, fridlysta pandor och uteliggare.

– Det är klart att jag är politisk, det är väl svårt att INTE vara det så som världen ser ut. Vi är ju alla individer i en grupp av andra individer som ska försöka leva tillsammans, bara det är ju politik. Ibland är man egoistisk, ibland är man en toffel och för det mesta kommer man förhoppningsvis fram till en kompromiss. Det handlar om respekt.

Han vill emellertid poängtera att han visserligen är politisk, men inte partipolitisk. Under tonåren var han engagerad i bland annat FN:s ungdomsförbund och Elevorganisationen. Och Djurens rätt där han var med och slog världsrekord i flygbladsutdelning.

– Men jag tröttnade på det där och när jag började skriva insåg jag att jag kunde integrera det i skrivandet istället. På något sätt ser jag mig som mer direkt politisk idag. Jag skriver inte med tanken att "nu ska jag förändra" men det är klart jag vill att folk ska ta till sig det jag skriver. Annars hade jag ju bara kunnat stoppa det jag skriver i byråådan istället.

NAVID MÅSTE FUNDERA ETT TAG när han får frågan om vad som gör honom förbannad. Det är ju så mycket och olika från dag till dag. Bush, filmen Lord of War om vapenhandel, svensk flyktingpolitik är några av svaren för dagen.

– Och Åke Green... Fast honom blir jag inte så arg av egentligen, han är mer skattretande. Jag skulle mer vilja ha honom i en liten bur så jag kunde undersöka honom, haha.... Men överlag är det väl orättvisor i största allmänhet som gör mig arg. Vuxna människor som gör vidriga, hjärtlösa grejer och ändå lyckas få opinionen med sig. Retoriskt skolade jävlar med makt helt enkelt. Som Bush.

TEXT: AMANDA SVENSSON

”
**KLART
JAG VILL
ATT FOLK
SKA TA
TILL SIG
DET JAG
SKRIVER**”

LIEBLING
GILLAR

FILM

Get rich or die tryin'

Nu kommer filmen *Get rich or die tryin'* i vilken rapstjärnan 50 Cent gör sin filmdebut. Manuset ska vara löst baserat på 50 Cents egna liv. I musiken finner "Marcus" ett vapen mot det liv han lämnat bakom sig och en inspiration att skapa en ny tillvaro. Filmen har premiär 28 april.

MUSIK

The Flaming Lips

Okej, det här kanske kräver några genomlyssningar, men när man väl gett den en chans är *At war with the mystics* en himmelsk skiva. Från att ha varit nästan lite väl flippade blev The Flaming Lips helt plötsligt lite bredare i sin stil. Det här gillar vi. Missa inte låten *The Sound of failure*.

KONSERT

Josh Rouse

Amerikanske singersongwritern Josh har precis släppt ett nytt album. Hans *Subtítulo* är det sjätte på åtta år. Nu kommer han dessutom till Sverige för att göra tre spelningar. Du ser honom i Stockholm på China 9 maj, i Göteborg på Sticky Fingers 10 maj och i Malmö på KB den 11 maj. Vi ses där!

MUSIK

Le Sport

Ni har säkert laddat ner deras mp3:or och är väl bekanta med de två söta grabbarna i Le Sport vid det här laget. Nu kommer albumet och det är böigt och härligt så det förslår. Missa inte *Show me your penis* eller *If Neil Tennat was your lover*! Det är ganska kärleksfullt på det hela taget.

Starck vaktar dörren till kändisvärlden

Liebling presenterar en exklusiv intervju med Liselott Starck. Pointern på nya Spy Bar. Starck som bestämmer i dörren. Starck som vet vilka som slår i nöjesvärlden och vilka som går hem.

Spy Bar har ända sen starten haft ett mystiskt skimmer över sig. Förr som tillhåll för dokusåpakändisar och tillresta lantisar, tummelplats för Micke Persbrandt, Thorsten Flink och Peter Wahlbeck, med Linda "Big Brother" Rosings sambo Fadde Darwich i dörren.

Sedan Carl M Sundevall, tidigare chefredaktör för livsstilsmagasinet Paus, tog över Spy Bar i februari är Big Brother-eliten och Fadde borta. Kvar är Persbrandt och Wahlbeck som numera får finna sig i att plaska omkring i medie- och kulturelitens ankdamm. Och alla som vill in får finna sig i att passera Liselott Starcks nålsöga. Det är Liselott Starck som står i dörren. Det är hon som bestämmer. Hipp eller flopp. Rätt eller fel. Inne eller ute. Nöjesvärldens nya maktthavare har tackat nej till att medverka i Metro och Aftonbladet. Liebling är därmed den första tidning att få en exklusiv intervju med Spyanys nya ansikte. Det tycker vi att du ska tänka på när du står och huttrar i kön utanför Stockholms hippaste vattenhål och när din fäfänga dröm om att snart få komma in i värmen.

Hur hamnade du här egentligen?

– Genom att jag känner Calle (Sundevall. Reds anm.). Vi är inte värsta tajta, men vi har gemensamma vänner. Han frågade mig om jag känner någon fashiontjej som passar till ett projekt han skulle dra igång. Jag sa att jag inte trodde det. Sen fick jag höra att han skulle bli barchef på Spy Bar och när jag sprang in i honom på Riche sa jag helt enkelt att jag kanske skulle passa. Och det tyckte han också. Calle ville ha någon som skulle kunna vara en gäst på nya Spy Bar.

Vad är nya Spy Bar? Vilka går dit?

– I dörren försöker jag tänka att människor som bara vill supa ner sig går bort. Jag vill ha människor som lever för att upprätta en illusion om en lite roligare tillvaro. Något som bryter mot vardagen. Det ska inte vara ett ställe man kommer till för att ta en after work-öl. Det vill jag bort från så mycket som möjligt. Sen samlas hela kultur- och medieeliten här. Folk som är medvetna om sin stil, medvetna om vad det är vi vill göra. Många är här för att bevaka sina "affärsintressen", alltså nätverka med rätt människor. Många säger "oj, vad många jag känner här i kväll". Det är ju mycket folk vi känner och deras vänner.

Var du någonsin på gamla Spy Bar?

– Nej, jag har aldrig varit där. Jag kände

MER OM LISELOTT STARCK

Ålder: 27 år.

Aktuell: Pointer på nya Spy Bar.

Plugg: Tidigare matematik, numera psykologi på Stockholms universitet (men hon erkänner att det är helt oseriöst).

Fritid: Skriver på ett hemligt projekt och dansar balett på Dansens Hus.

Motto i jobbet: Vänlig men bestämd.

Jobbigast när man står i dörren: Kylan. Liselott fick ett par värmekuddar som man stoppar i skorna, men de funkade i tjugo minuter. Sen blir det kallt igen.

Bakgrund i nöjeslivet: Har varit ute i Stockholms nattliv sen hon var 16 år gammal och dansat brallorna av innefolket.

instinktivt att jag inte ville vara där och heller inte hade varit välkommen.

Din företrädare, om man får använda det uttrycket, Fadde Darwich lämnade dörrvaksbranschen med buller och bång när han gick ut och berättade om den systematiska rasism som möter mörkhyade i nöjeslivet. Är det här något du märkt av när du gått ut tidigare?

– Eftersom jag inte tillhör någon av kategorierna som möter det här har jag aldrig diskriminerats, men jag kände ju då när han gick ut att han hade helt rätt. Det är ju ingen slump att de man oftast träffar ute är vit medelklass. Men jag vet att Fadde inte menade att gamla Spy Bar tillhörde dem som diskriminerar för ägarna, Stureplansgruppen, har en hård antidiskrimineringspolicy.

Men du diskriminerar väl också. Fast kanske inte på grundval av hudfärg. Känns det aldrig jobbigt att behöva välja bort någon?

– Ibland är det sorgligt, men ibland gör jag det gladeligen när folk står och skriker och är alldeles för berusade. När jag känner att ingen kommer tycka att det är kul att de personerna är där. I och med att det varit fullt släpper vi mest in folk som står på listan. Men om folk ser trevliga, är lugna och har väntat länge kommer de in till slut. Då spelar det ingen roll att man inte ser riktigt rätt ut.

En lite högljudd och aningens överförfriskad 45-taggare från Trollhättan som hade kommit in på gamla Spyan göra sig alltså inte besvär på nya Spy Bar?

– Det beror på hur han uppför sig och vad han har på sig. Det spelar absolut ingen roll hur mycket pengar han viftar med.

Gainaste anekdoter från dörren hittills?

– Peter Wahlbeck var där häromveckan, stod utanför dörren och skrek att "bara kändisar kom-

mer in". Calle fick bära ut en tjei i famnen som börjat klösa på vakterna. Det kommer fram en massa människor och tror att de ska komma in för att de säger sig vara från Microsoft eller Peak Performance och har med sig utländska gäster. De tror att de vet vad de ska säga för att få komma in. Det finns ju vissa "lösenord" som gör att jag skulle släppa in folk som inte står på listan, men de tänker jag inte avslöja.

Vilka kändisar hänger mer på Spy Bar, förutom Peter Wahlbeck?

– Moneybrother, Stakka Bo, Carin Wester, Jonas Åkerlund, som vakterna förresten inte kände igen när han var här senast, Timbuktu, Mackan från Fattaru, som höll på att bli utslängd för att vakten trodde att han hade druckit för mycket, men han räddades av Calle. Calle blev förresten kramad av Micke Persbrandt här om dagen. Och Mustafa Can är stammis.

På sajten stureplan.se hänvisar man till dig som "psykot i dörren". Hur känns det?

– Äh, det var väl en skojig grej. Men man blir lite... Alltså vem som helst som står i dörren en halvtimme blir ett psyko. Folk skriker på en, man får inte tag på vakten och man blir helt knäpp.

Man blir lite psyko, säger du. Blir du någonsin maktfullkomlig?

– Ibland känner jag mig lite maktfullkomlig. Speciellt om jag är på dåligt humör. Men jag står ju liksom i en dörr till en krog. Det är bara en illusion av makt. Däremot kan det här jobbet göra en lite desillusionerad. Folk tar ut all den frustration som de samlat på sig under veckan i dörren. Det pendlar mellan att jag tycker att det är lite sorgligt att jag inte kan släppa in alla till att jag tycker att de är dumma i huvudet till att det är jätteroligt.

TEXT: AARON ISRAELSON

Vi har alla varit där, huttrande i mörkret vid majbrasan. Barn smäller smällare, vuxna sjunger vårsånger och kids som druckit sig fulla på folköl hånglar i diken. Det är ingen höjdare. Det är kallt, jävligt och ångestframkallande. Är det verkligen så här vi välkomnar våren i Sverige? Liebling dissas alla värdelösa vårelskar och gör en egen majbrasa. Våren ska ju ändå vara en nytändning. Så varför inte göra det ordentligt?

LIEBLINGS MAJBRASA

Migrationsverket

Sen när blev fårtkalas viktigare än människovärdet?

Schlagerfestivalen

Bröderna Herrey, kom tillbaka! Allt är förlåtet!

Tuttpanik

Det är okej med trådsmala tjejer i veckotidningar, men inte när Lindex säger "We love boobs" i tunnelbanan. Dubbelmoral, någon?

Växthuseffekten

Var är värmen när man som bäst behöver den?

Antisemitism

Lika ute som alltid

Aleksandr Lukasjenko

Lika ute som hans överkamning

Multikultipepp med Gringokidsen

När ska deras integrationsprojekt handla om mer än förortsslang och stereotyper?

Slobodan Milosevic

Dog innan rättvisan hann ikapp honom

Töntiga valslogans

Låt oss få slippa en valrörelse där klyschorna haglar.

Nya moderaterna

Är det inte lite töntigt att bara byta namn, och inte innehåll?

Buggning

Hemlig rumsavlyssning och integritet hänger inte riktigt ihop. Vad hände med oskyldig tills motsatsen bevisats?

LANDET RUNT/ Är det männe revolution på gång?

En sann liberal bangar aldrig på demokratiaktivism. När Aleksandr Lukasjenko drog åt snaran kring det vitryska folkets nackar och manipulerade ännu ett val, reste sig Sveriges ungliberaler ur tyckarsofforna och klev ut på barrikaderna.

För att symbolisera det förtryck som det vitryska folket utstår varje dag, sattes

det munkavlar på statyer över hela Sverige. Budskapet var att det vitryska folket måste få sina röster tillbaka:

Längst in i mörkaste Småland samlade Kronobergs distriktsordförande Anna Turell samlade ihop liberalerna i Växjö och drog med Carl von Linné i demokratikampen.

Östergötlandsdistriktet ville inte

vara sämre. Bland andra David Gotthold och Anders Märak Leffler såg till att hänga stort ett plakat kring halsen på Folke Filbyters häst, på Stortorget i Linköping.

Svårare var det tyvärr i Visby. Gotlands kämpar, med Bjoern Johansson i spetsen, lyckades endast manifesteras sitt budskap under sju korta minuter. Man kan dock hävda att denna aktion

blev mest lik en vitrysk – kort, men intensiv.

Även i Göteborg lyste flitens lampa. Många statyer hanns med, bland andra trubaduren Evert Taube, och fotbollslegenden Gunnar Gren, som för dagen blev fullt utrustade frihetskämpar.

Slutligen gjorde liberalerna i Härnösand en gedigen insats för friheten. Det var bland andra Per

Wester som med hjälp av bland andra Poseidon, uppmärksammad förtrycket i Europas sista diktatur.

Och som om inte detta vore nog – alldeles efter att valresultatet presenterats så höll Isobel Sommerfeld och LUF Storstockholms och utrikespolitiska arbetsgrupp en protestmanifestation utanför Vitryska ambassaden.

FREDRIK OF STOCKHOLM FÜLLMÄRTIGE

Alla brinner vi för liberalismen. Efter flygblad och insändare är det dags att ta makten. Folkpartiet Liberalerna ska vinna valet, men det krävs unga liberaler på viktiga poster.

Gör som Fredrik har gjort, gå med i Folkpartiet idag och var med och föryngra 2006.

Ole, dole arbetslös

PÅ FREDRIKS AGENDA

Allsvenskan:
Ailton bäst i serien när han är frisk. Bajen topp tre.

Valet: Skoningslös kamp hela vägen. Vi möter världens starkaste parti.

Revolution:
Befolkningen i Iran har tröttnat för länge sen, hjälp dem mobilisera!

DAG KAN VI GÅ IN I en vanlig svensk skolklass och konstatera att ungefär var tredje elev kommer att bli arbetslös. Nästan så hög är ungdomsarbetslösheten idag.

Men om vi frågar Göran Persson hur hög arbetslösheten är så kommer han att ge oss en betydligt lägre siffra. Socialdemokraterna räknar nämligen bara dem som är inskrivna på arbetsförmedlingen. Alla de tusentals studenter som har examen och söker jobb men inte går till arbetsförmedlingen räknas inte. Dessutom utgår AMS från hela befolkningsgruppen 18-24 när de räknar ut ungdomsarbetslösheten, fast hälften av alla pluggar och inte är en del av arbetskraften. På så sätt har socialdemokraterna och det politiskt styrda AMS trixat med statistiken för att vi inte ska vara lika oroliga.

I VALET I HÖST KOMMER SOSSARNA att mata oss med propaganda om hur bra det går för Sverige. Det är sant att vår ekonomi rullar på och räntan är låg. Men det skapas inte nya jobb och de sociala klyftorna växer. Stora befolkningsgrupper har ställts utanför, och speciellt illa är läget för många unga.

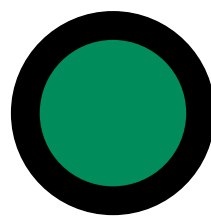
Som ordförande för Liberala ungdomsförbundet har jag mött tusentals ungdomar under de senaste åren. De flesta är positiva och blickar framåt. Vi som är unga tror på framtiden och lever i möjligheternas tid. Men framtidstron krossas för många den dagen de lämnar plagget för att gå ut på den ordinarie arbetsmarknaden. Hopp blir till panik och möjligheter blir till rädsla. Oro för att vara utanför och inte kunna tjäna pengar och leva. Oro för att tvingas flytta hem till föräldrarna igen.

FÖR VISSA SER FRAMTIDEN ÄNNU mörkare ut. Depressioner och andra psykiska men är en folksjukdom bland unga tjejer och killarna börjar så sakta hinna ikapp. Missbruket av alkohol och narkotika är ett spritt fenomen bland många och risken för att hamna i en mycket destruktiv ond cirkel när man saknar jobb och framtidsutsikter är förstås många gånger större än för den som omges av trygghet.

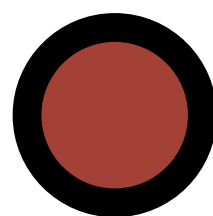
Trygghet är nog något vi alla i grunden eftersträvar. Men för att Sverige ska vara tryggt på allvar kan vi inte nöja oss med att lägga armarna i kors och låtsas som att det regnar. Trygghet kan bara skapas i förändring. Ett samhälle som står stilla är i verkligheten aldrig tryggt utan bara något som långsamt eroderar. Därför måste vi våga se till att nya jobb kan skapas snarare än att slå vakt om rätten till bidrag eller anställningstryggheten på jobb vi ändå inte har. Därför måste vi våga välja en ny regering i höst. Därför måste vi våga välja folkpartiet.

Fredrik Malm är ordförande i Liberala ungdomsförbundet. Besök gärna hans på blogg på www.fredrikmalm.com!

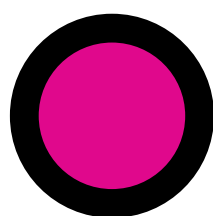
Cirklar att längta till!

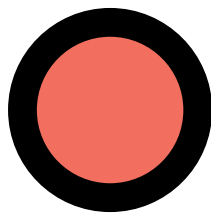
Italienska

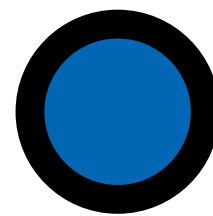
Silversmide

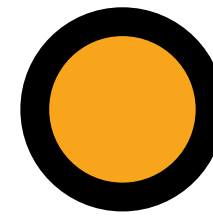
Hälsa

Keramik

Data

EU

SV vill ge människor möjligheter att utvecklas.

Vi hävdar alla människors lika värde och rättigheter och vill genom vår verksamhet stärka demokratin. Vår vision är en värld som präglas av hållbar utveckling.

SV är mångfaldens studieförbund och vill vara den mest pådrivande och engagerade lokala kraften för utveckling av föreningsliv, kultur och samhälle.

Därför finns SV i hela landet!

www.sv.se

Mitt jobb är en katastrof!

Vi på Röda Korset arbetar med mänskliga katastrofer. Översvämningar i Bangladesh såväl som ensamhet i Tranås. Katastrofer ser inga gränser, därför finns Röda Korset på plats i 181 länder. Ett långsiktigt sätt att göra världen till en mänskligare plats är att bli månadsgivare i Svenska Röda Korset. Du kan bidra med 100 kr eller mer i månaden. Vill du veta mer är du välkommen att besöka vår hemsida www.redcross.se eller anmäla dig på 020-213 213. Tack.

www.redcross.se

Alla brinner vi för liberalismen. Efter flygblad och insändare är det dags att ta makten. Folkpartiet Liberalerna ska vinna valet, men det krävs unga liberaler på viktiga poster.

Gå med i Folkpartiet idag, och var med och förbättra och förnygra 2006.

 liberala
ungdomsförbundet
www.luf.se